

REFERAT FRA
MØTE I REGULERINGSRÅDET
12. JUNI 2001

MØTE I REGULERINGSRÅDET 12. JUNI 2001.

Møtet ble avholdt i Fiskeridirektoratet, Bergen, og varte fra kl. 0900 til kl. 1300.

Følgende av Reguleringsrådets medlemmer møtte:

Peter Gullestad, Fiskeridirektoratet
Thor Wold, Norges Fiskarlag
Åge Remøy, Norges Fiskarlag
Gerhard Olsen, Norges Fiskarlag
Ola Olsen, Norges Fiskarlag
Jakob M. Jakobsen, Norges Fiskarlag
Kjell Olaf Larsen, FNL
Berit A. Hanssen, FNL
Kjell Paulsen, Norsk Sjømannsforbund
Inge Arne Eriksen, Sametinget
Hans Johan Dahl, Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund

Som faglige rådgivere møtte:

Ingolf Røttingen, Havforskningsinstituttet
Kjell Nedreaas, Havforskningsinstituttet
Roald Vaage, Havforskningsinstituttet
Roald Oen, Norges Sildesalgslag
Dag Rasmussen, Norges Råfisklag
Agnar Moe, Sildemelfabrikkens Landsforening

Som sekretærer møtte Morten Haldorsen og Hanne Østgård, Fiskeridirektoratet

Som observatører møtte:

Kirsti Henriksen, Fiskeridepartementet
Arild Birkeland, Fiskeridepartementet
Kyrre Dale, Fiskeridepartementet
Harald Østensjø, Sør-Norges Trålerlag
Alv H. Klepsvik, Kystvaktinspektøren
Willy Arntzen, Norges Kystfiskarlag
Gunnar Album, Norges Naturvernforbund
Jan Birger Jørgensen, Norges Fiskarlag
Ståle Hansen, Direktoratet for Naturforvaltning

Dessuten møtte:

Sigmund Engesæter, Fiskeridirektoratet
Egil Lekven, Fiskeridirektoratet
Truls Konow, Fiskeridirektoratet
Hild Ynnesdal, Fiskeridirektoratet

Grethe Aa. Kuhnle, Fiskeridirektoratet
Thorbjørn Thorvik, Fiskeridirektoratet
Anne K. Veim, Fiskeridirektoratet
Are Strand, Fiskeridirektoratet
Inger-Anne Arvesen, Fiskeridirektoratet
Arne Fjellstad, Fiskeridirektoratet
Rune Løvås, Fiskeridirektoratet
Sunniva Seterås, Fiskeridirektoratet
Olav Lekve, Fiskeridirektoratet
Bjarne Schultz, Fiskeridirektoratet
Peter Callan, Fiskeridirektoratet
Anita Kjeilen Steinseide, Fiskeridirektoratet
Anne M. Abotnes, Fiskeridirektoratet

Gullestad åpnet møtet og spurte om det var merknader til innkallelsen eller sakslisten. Han viste til at Havforskningsinstituttet under sak 6 ville gi en orientering om de nye kvoteanbefalingene fra ACFM.

Han spurte deretter om det var saker som var ønsket tatt opp under eventuelt.

Det var ingen merknader til saksliste og innkalling. Under eventuelt ønsket Kjell Olaf Larsen å diskutere neste års reguleringsopplegg for flåten under 28 meter. Han sa at en ikke kan ha en tilsvarende situasjon neste år med en så tidlig stopp i torskefisket.

Gullestad sa at dette spørsmålet ville bli tatt opp under sak 1.

Han la deretter til grunn at dagsorden var godkjent.

SAKSLISTE FOR MØTE I
REGULERINGSRÅDET 12. JUNI 2001

- Sak 1/01 Orientering om utviklingen av fisket etter torsk og hyse nord for 62°N i 2001.
- Sak 2/01 Orientering om utviklingen i fisket etter sei i 2001.
- Sak 3/01 Regulering av fisket etter lodde ved Grønland, Island og Jan Mayen sesongen 2001/02.
- Sak 4/01 Orientering om erfaringer fra årets konsumlodderegulering i Barentshavet.
- Sak 5/01 Orientering om pilotprosjektet om samlekvote av bunnfisk for kystflåten som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62°N så langt i 2001.
- Sak 6/01 Eventuelt

FORKLARING AV FORKORTELSER

ICES: The International Council For The Exploration Of The Seas

ACFM: The Advisory Committee On Fishery Management

NAFO: Northwest Atlantic Fisheries Organization

NEAFC: North East Atlantic Fisheries Commission

CPUE: Catch per unit effort

TAC: Total allowable catch

MBAL: Minimum biological acceptable level

SSB: Spawning stock biomass

B (pa): Biomass, precautionary approach

F (pa): Fishing mortality, precautionary approach

F (med): Fishing mortality, medium

SAK 1/01

ORIENTERING OM UTVIKLINGEN I FISKET ETTER TORSK OG HYSE NORD FOR 62°N I 2001.

Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer følgende:

1. GENERELT

1.1. KVOTESITUASJONEN FOR TORSK OG HYSE

I Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (13.-17. november 2000) ble det enighet om følgende:

Totalkvoten for 2001 inkludert 40.000 tonn "Murmanskorsk" og 40.000 tonn norsk kystorsk fastsettes til 435.000 tonn. Av denne avsettes 55.900 tonn til tredjeland. De resterende 379.100 tonn deles likt mellom de to parter.

Etter en overføring av 6.000 tonn til Norge fra Russland er fordelingen av torskekvote nord for 62°N i 2001 som følger:

Tabell 1, Torsk, kvotesituasjon:

Norge:	195.550 tonn
Russland:	183.550 tonn
Tredjeland:	55.900 tonn
Sum:	435.000 tonn

Av den norske kvoten ble et tilleggskvantum på 215 tonn avsatt til 3. land. Disponibelt for norske fiskere er da 195.335 tonn.

Den norske kvoten av torsk er fordelt med 57.878 tonn (29,63%) til trålerne og 137.457 tonn (70,37%) til den konvensjonelle flåten.

Totalkvoten for norsk-arktisk hyse for 2001 er fastsatt til 85.000 tonn. Av dette er 4.400 tonn avsatt til tredjeland. De resterende 80.600 tonn er delt likt mellom de to partene.

Etter en overføring på 6.000 tonn til Norge fra Russland er fordelingen av hysekvotene nord for 62°N i 2001 som følger:

Tabell 2, Hyse, kvotesituasjon:

Norge:	46.300 tonn
Russland:	34.300 tonn
Tredjeland:	4.400 tonn
Sum:	85.000 tonn

I tillegg kommer et kvantum norsk kysthyse på 5.000 tonn slik at den norske hysekvoten samlet utgjør 51.300 tonn.

Av den norske kvoten ble et tilleggskvantum på 465 tonn avsatt til 3. land. Disponibelt for norske fiskere er da 50.835 tonn.

Den norske kvoten av hyse er fordelt med 19.826 tonn (39%) til trålerne og 31.009 tonn (61%) til den konvensjonelle flåten.

1.2. SAMLET NORSK FISKE AV TORSK OG HYSE HITTIL I ÅR

Ved utgangen av uke 19 (pr. 13. mai) var det registrert følgende landet kvantum torsk (tonn rundvekt) fordelt på de ulike salgslag:

Tabell 3, Torsk:

Salgslag	Konvensjonelle	Trål	SUM
Norges Råfisklag	104.752 tonn	25.230 tonn	129.982 tonn
Sunnmøre og R. Fiskesalgslag	5.733 tonn	6.325 tonn	12.058 tonn
Vest-Norges Fiskesalgslag	1.022 tonn	104 tonn	1.126 tonn
SUM	111.507 tonn	31.659 tonn	143.166 tonn
Kvoteavsetning	137.457 tonn	57.878 tonn	195.335 tonn
Rest	25.951 tonn	26.219 tonn	52.169 tonn
% Utnyttelse	81,1%	54,7%	73,3%

Tilsvarende var det pr. 13. mai registrert følgende landet kvantum hyse (tonn rundvekt) fordelt på de ulike salgslag:

Tabell 4, Hyse:

Salgslag	Konvensjonelle	Trål	SUM
Norges Råfisklag	11.974 tonn	8.395 tonn	20.369 tonn
Sunnmøre og R. Fiskesalgslag	1.881 tonn	3.948 tonn	5.829 tonn
Vest-Norges Fiskesalgslag	319 tonn	158 tonn	477 tonn
SUM	14.174 tonn	12.501 tonn	26.675 tonn
Kvoteavsetning	31.009 tonn	19.826 tonn	50.835 tonn
Rest	16.835 tonn	7.325 tonn	24.160 tonn
% Utnyttelse	45,7%	63,1%	52,5%

1.3. LOFOTFISKET

I følge foreløpige tall fra Norges Råfisklag er årets skreikvantum 29.772 tonn rund vekt. Følgende oversikt viser totalt skreikvantum, samt deltakelse i antall fartøy og antall mann påmeldt til Lofotoppsynet for årene 1983-1996. Fra og med 1997 er kvantum og antall fartøy basert på sluttседdelstatistikken. For disse årene har vi dermed ikke oversikt over hvor mange mann som har deltatt i Lofotfisket.

Tabell 5, Lofotfisket:

År	Kvantum	Antall fartøy	Antall mann
1983	81.392	1.853	4.488
1984	72.341	1.836	4.543
1985	39.856	1.041	3.593
1986	23.835	905	2.347
1987	28.635	1.028	2.648
1988	18.453	933	2.349
1989	21.800	777	1.960
1990	23.757	994	1.992
1991	38.622	1.760	3.343
1992	44.688	2.030	3.780
1993	49.320	1.760	3.414
1994	60.455	1.615	3.291
1995	51.690	2.065	4.000
1996	50.375	1.772	3.971
1997	57.592	1.609	
1998	52.432	1.627	
1999	29.620	1.600	
2000	28.389	1.451	
2001	29.772	1.326	

Som vi ser av tabellen er årets Lofotfiske omtrent på nivå med fisket i 1999 og dermed noe høyere enn fjorårets fiske. Noe etterslep i statistikken kan påregnes.

1.4. FORDELING AV FANGST AV TORSK PÅ KONVENSJONELLE REDSKAP

Oversikten på neste side viser fordelingen av fangst av torsk mellom de konvensjonelle redskapene (garn, line, juksa og snurrevad) pr. månedsskiftet april/mai for årene 1989 - 2001. Tabellen inkluderer alle konvensjonelle fartøy.

Tabell 6, Redskapsstatistikk:

År	Garn		Line		Juksa		Snurrevad	
	Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%
1989	50.130	56,4	19.818	22,3	6.029	6,8	12.932	14,5
1990	24.617	50,3	8.526	17,7	10.276	20,4	5.596	11,6
1991	52.963	51,2	17.506	16,9	21.633	20,9	11.378	11,0
1992	55.106	52,0	15.352	14,5	23.756	22,4	11.802	11,1
1993	64.615	51,9	21.392	17,2	20.127	16,2	18.230	14,7
1994	79.343	50,0	30.592	19,3	23.142	14,6	25.506	16,1
1995	70.912	51,2	30.964	22,4	10.894	7,9	25.617	18,5
1996	79.366	52,5	31.759	21,0	10.838	7,2	29.298	19,4
1997	88.205	55,5	28.932	18,2	9.472	6,0	32.393	20,4
1998	84.496	57,5	25.045	17,0	7.649	5,2	29.620	20,2
1999	53.766	53,6	18.085	18,0	6.569	6,5	21.943	21,9
2000	47.154	55,0	13.368	15,6	4.978	5,8	20.240	23,6
2001	53.983	51,8	18.060	17,3	8.939	8,6	23.077	22,2

Som vi ser av tabellen har spesielt juksaflåten fisket godt i januar- april i år sammenlignet med samme periode tidligere år.

2. REGULERINGSOPPLEGGET OG UTVIKLINGEN I FISKE ETTER TORSK MED KONVENSJONELLE REDSKAP

Oversikten nedenfor viser gruppekvote, fangstutvikling og restkvote pr. 13. mai for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap:

Tabell 7:

Grupper:	Gruppekvote:	Fangst:	Rest:
Fartøy over 28 m.:	17.608 tonn	5.294 tonn	12.314 tonn
Fartøy i gruppe I:	101.729 tonn	91.440 tonn	10.289 tonn
Gruppe II:	15.120 tonn	14.556 tonn	564 tonn
Bifangstordningen:	3.000 tonn	-	3.000 tonn
Sum:	137.457 tonn	111.290 tonn	26.167 tonn

2.1. FARTØY OVER 28 METER

Deltakelsen til alle fartøy på 28 meter største lengde og over er i 2001 som i tidligere år regulert innenfor samme ordning, jmfør "Forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei m.v. for fartøy på 28 meter største lengde og over som fisker med konvensjonelle redskap i 2001".

Eventuell bifangst må dekkes innenfor fartøykvotene. Fartøy som fisker med line eller i kombinasjon med line må avsette 30% av sin fartøykvote til perioden etter 1. september.

Det er avsatt 17.608 tonn til denne fartøygruppen, noe som utgjør 12,8% av avsetningen til den konvensjonelle flåten.

Pr. 13. mai er det landet 5.294 tonn, det gjenstår dermed 12.314 tonn av gruppekvoten for disse fartøyene.

2.2. FARTØY UNDER 28 METER I GRUPPE I

Fartøy under 28 meter i gruppe I er regulert med maksimalkvoter. Hele gruppekvoten til denne fartøygruppa er regulert innenfor en maksimalkvoteordning. Ved fastsettelse av maksimalkvotene ble det lagt inn en overregulering på 35% mot 32% i fjor. Gruppekvoten er periodisert slik at 25.000 tonn skal gjenstå til et fiske etter 1. mai.

Det ble vurdert å stoppe fisket etter påkestopp for å sikre at det gjensto 25.000 til etter 1. mai. Ved Fiskeridirektoratet var oppfatningen at man ville passere 25.000 tonn i restkvote i løpet av siste uke før 1. mai. Vi tok da kontakt med Norges Fiskarlag rett før påske og informerte om at restkvantumet ville kunne bli noe mindre enn 25.000 tonn dersom en valgte å ikke stoppe fisket. Man fant det da uhensiktsmessig å stoppe fisket for kun en uke, og en hadde en felles forståelse for at det å ikke stoppe ville innebære at en hadde noe mindre enn 25.000 tonn igjen av årskvoten pr. 1. mai. I ettertid viser fangststatistikken følgende ukefangster:

Tabell 8: Ukefangster før 1. mai:

Uke	Ukefangst	Akkumulert	Rest
Uke 14 (02-08.04)		69.773	31.956
Uke 15 (9-15.04)	påkestopp	påkestopp	Påkestopp
Uke 16 (16-22.04)	7.152	76.925	24.804
Uke 17 (23-29.04)	7.559	84.484	17.245
1.mai		85.600	16.129

Pr. 1. mai var det landet totalt 85.600 tonn, dvs. at det gjensto 16.129 tonn til et fiske etter 1. mai. Som vi ser av tabell 8 ble det landet store kvanta i ukene etter påske. I fjor ble det i tilsvarende uker fisket henholdsvis 3.100 tonn (uke 16) og 4.200 tonn (uke 17). Med lik fangsttakt som i fjor ville man pr 1. mai hatt en restkvote på 24.600 tonn.

Det gode fisket fortsatte i ukene etter 1. mai og en fant det derfor nødvendig å stoppe fisket etter torsk for resten av året 13. mai. Pr. 13. mai er det totalt landet 91.440 tonn torsk av denne fartøygruppen. Det gjenstår således 10.289 tonn. Dette skal dekke garanterte kvoter og samlekvoter, samt deler av bifangsten, i det en antar at bifangstavsetningen på 3.000 tonn er for liten til å dekke bifangst ut året i gruppe I og gruppe II.

Fartøy under 11 meter hadde i utgangspunktet 40% av sin maksimalkvote garantert. I forbindelse med at fisket ble stoppet utvidet man ordningen med garanterte kvoter. Fartøy under 11 meter fikk utvidet sitt garanterte kvantum fra 40% til 50% av maksimalkvoten, mens fartøy over 11 meter fikk et garantert kvantum på 40% av maksimalkvoten. Dette betyr at fartøy som ikke har fisket henholdsvis 50% og 40% av maksimalkvoten kan fortsette sitt fiske til tross for stoppen inntil de har tatt 50%/40% av maksimalkvoten.

773 fartøy hadde ved stopptidspunktet fisket mindre enn henholdsvis 50% og 40% av maksimalkvoten, mens det var 719 fartøy som hadde fisket mer enn 90% av maksimalkvoten. Totalt er det 220 fartøy som så langt ikke har deltatt i torskefisket i gruppe I i 2001. Inkludert de som ikke har deltatt, hadde totalt 993 fartøy fisket mindre enn 40%/50% av maksimalkvoten.

Fartøy i denne fartøygruppen har anledning til å fiske inntil 10% torsk i fisket etter andre arter. Bifangsten regnes i rund vekt pr. uke basert på summen av alle sluttsedler/bryggesedler undertegnet i tidsrommet fra mandag klokken 00.00 til søndag klokken 24.00.

2.3. GRUPPE II

Fartøy i gruppe II er regulert etter samme prinsipper som tidligere. Gruppekvoten er fastsatt til 15.120 tonn, hvorav 5.000 tonn er avsatt til et fiske etter 1. mai. Også i gruppe II var fisket svært godt i ukene etter påske og pr. 1. mai gjensto det 2.119 tonn av gruppekvoten. Også gruppe II ble omfattet av stoppen som ble innført 13. mai, det gjensto da 564 tonn av gruppekvoten.

Tabellen nedenfor viser deltakelsen i fisket i perioden januar – april i 1999, 2000 og 2001.

Tabell 9:

Lengdegrupper:	Antall fartøy:		
	1999	2000	2001
0-7,9 meter	999	907	1.026
8 – 9,9 meter	967	947	1.036
10 – 14,9 meter	331	331	410
Over 15 meter	25	31	55
Sum	2.322	2.216	2.527

Som vi ser er deltakelsen økt i alle lengdegrupper i år sammenlignet med 1999 og 2000.

Tabellen nedenfor viser fylkesvis fordeling av antall deltakende fartøy i maksimalkvoteordningen samt fangst ved utgangen av april, sammenlignet med samme tidspunkt tidligere år.

Tabell 10:

Fylke	Antall fartøy						Fangst pr utg april					
	1996	1997	1998	1999	2000	2001	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Finnmark	164	193	218	257	190	305	1.608	2.497	2.556	2.156	1.030	2.692
Troms	385	327	422	535	384	531	2.108	2.866	2.303	2.646	1.366	2.688
Nordland	775	682	718	761	705	803	3.420	5.206	5.639	3.792	2.232	3.740
NTrøndelag	117	107	103	117	113	115	268	409	363	351	271	331
STrøndelag	214	170	159	164	168	164	534	474	500	354	378	497
Møre og R	641	510	513	507	462	520	1.538	2.181	1.295	1.282	1071	1.086
Sogn og F	87	38	48	82	35	40	979	556	568	319	219	260
Andre/uopp gitt	83	113	149	45	39	49	870	827	1.077	1.156	1003	1.707
Sum	2.466	2.140	2.330	2.468	2.096	2.527	11.325	15.016	14.301	12.056	7.570	13.001

Som vi ser av tabellen over har det i år deltatt flere fartøy fra Nordland, Troms og Finnmark sammenlignet med tidligere år.

Fartøy under 10 meter hjemmehørende i Nord-Troms og Finnmark kan fortsette fisket innenfor garantert kvantum, selv om gruppekvoten eller periodekvoten er beregnet oppfisket. Restkvoten skal således dekke dette. I forbindelse med stoppen utvidet en ordningen med garantert kvantum til å gjelde fartøy under 10 meter i hele landet, samt at det garanterte kvantum ble økt med 1 tonn for de to aktuelle lengdegruppene (under 8 meter og 8 – 9,9 meter).

Dersom fisket er stoppet eller maksimalkvotene oppfisket har fartøy i denne fartøygruppen anledning til å fiske inntil 10% torsk i fisket etter andre arter.

2.4. BORTFALL AV DELTAKERADGANG

Fiskeridepartementets forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62°N i 2001 (deltakerforskriften) ble vedtatt ved kgl. res. 1. desember 2000. For å ha adgang til å delta i fisket i gruppe I kreves det i deltakerforskriftens § 1 litra d at fartøyet må ha levert minst 15% av torskekvoten i 1999 eller 15% av torskekvoten i 2000. Tabellen nedenfor viser den fylkesvise fordelingen av bortfalte deltakeradganger før dispensasjonssøknader og klager er behandlet. Det vil ennå ta noe tid før en har oversikt over faktisk bortfalte deltakeradganger.

Tabell 11: Bortfall av deltakeradgang i 2001:

Fylker	Antall fartøy	Kvotefaktorer	Tonn ¹
Finnmark	6	22,9	237,5
Troms	6	17,7	183,5
Nordland	12	33,5	347,4
Trøndelag	4	15,1	156,6
Møre og R.	3	11,1	115,1
Andre	2	26,3	272,7
Sum	33	126,6	1.312,8
Sum 2000	73	222,89	2.203,9
Sum 1999	208	624,2	7.959

¹ Beregnet på grunnlag av kvotefaktor pr. 1. januar. Kvotefaktor 1,00 = 10,37 tonn.

Sammenligningen med 1999 og 2000 i tabellen over er pr. mai/juni dvs før endelig klagebehandling er ferdigstilt. Som vi ser av sammenligningen er antall bortfalte deltakeradganger sterkt redusert i år sammenlignet med 1999 og 2000.

3. REGULERINGSOPPLEGGET OG UTVIKLINGEN I FISKET ETTER HYSE FOR KONVENSJONELLE FARTØY

Gruppekvoten for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap er som nevnt fastsatt til 31.009 tonn, hvorav fartøy under 28 meter kan fiske inntil 25.427 tonn (82%) og fartøy over 28 meter kan fiske inntil 5.582 tonn (18%).

3.1. FARTØY OVER 28 METER

Gruppekvoten for fartøy på 28 meter og over på 5.582 tonn er periodisert ved at fartøy som fisker med line eller i kombinasjon med line må avsette 30% av fartøykvoten til et fiske etter 1. september. Fartøykvoten er satt til 68 tonn. Pr. 13. mai er det fisket 1.647 tonn av gruppekvoten, det gjenstår således 3.935 tonn.

3.2. FARTØY UNDER 28 METER

Gruppekvoten for fartøy under 28 meter er delt i 3 perioder:

Tabell 12:

01.01 – 30.04	8.400 tonn
01.05 – 31.08	8.513 tonn
01.09 – 31.12	8.513 tonn

Fisket er også regulert med maksimalkvoter. Når fisket er stoppet eller når maksimalkvoten er oppfisket er det tillatt med inntil 25% bifangst av hyse i fisket etter andre arter ved landing, mens det i den enkelte fangst er tillatt med en bifangst på inntil 50%. Bifangstprosenten på 25% avregnes av samlet fangst pr uke, og samlet bifangst pr. fartøy skal ikke utgjøre mer enn 50% av fartøyets maksimalkvote på årsbasis. Det er ikke avsatt et eget kvantum til å dekke bifangst, slik at fisket må stoppes så tidlig at det kvantum som gjenstår av en periodekvote er stort nok til å dekke bifangst fram til det direkte fisket på neste periodekvote åpnes.

Fisket innenfor første periodekvote ble stoppet allerede 18. februar. Fra 19. februar og fram til og med 31. april var det dermed kun anledning til å fiske hyse som bifangst. Pr. 1. mai var det fisket 11.209 tonn hyse. 1. periodekvote ble således overfisket med 2.809 tonn, noe som medførte at 2. periodekvote ble redusert til 5.704 tonn. Det direkte fisket etter hyse i 2. periode ble stoppet 27. mai. Fram til 3. periode starter 1. september er det dermed kun anledning til å fiske hyse som bifangst.

4. TRÅLERNES FISKE ETTER TORSK OG HYSE

Trålernes gruppekvote av torsk og hyse er fullt ut fordelt. Trålernes gruppekvote av torsk og hyse forventes å bli oppfisket innenfor dagens reguleringsopplegg.

Gullestad spurte om det var noen synspunkter på orienteringen som var gitt i saksfremlegget. Han sa at tilgjengeligheten for kystflåten hadde vært vesentlig bedre enn i fjor og at overreguleringen hadde vært for stor for å kunne holde fisket i gang på en helårlig basis. Dette er en erfaring en må ta med for reguleringsopplegget for neste år.

Larsen sa at det ikke var noe galt med et godt fiske, men at erfaringene viste at reguleringen ikke hadde fungert som den skulle. Han viste til at det hadde vært et godt vårtorskefiske på Finnmarkskysten, særlig for snurrevadflåten. Imidlertid var det svært dårlig kvalitet på mye av fisken som ble ført i land. Han påpekte at dette var dårlig verdiskapning, og sa at siden kvotene var lave, måtte målsettingen være å få verdiskapning ut av det kvantum som var tilgjengelig. Han mente for øvrig at det ikke var holdbart at torskekvoten var oppfisket allerede etter fire måneder. Dette rammet industrien og lokalsamfunnet hardt.

Gullestad sluttet seg til Larsens kommentarer, men påpekte at det er vanskelig å forutse virkningen av et reguleringsopplegg. Han viste i den forbindelse til at en kom relativt godt ut med et tilsvarende reguleringsopplegg i fjor.

Wold sa at været var en vesentlig årsak til den tidlige stoppen. Veldig bra vær hadde ført til at småflåten hadde fisket mer enn normalt. Han sa videre at dersom fisket var blitt stoppet før påske, ville en hatt fisk resten av året.

Gerhard Olsen sa at godt vær, god tilgjengelighet og overkapasitet var årsak til den tidlige stoppen. Han sa videre at stoppen medførte alvorlige samfunnsmessige konsekvenser, og viste til at den nordnorske delen av flåten ble gående på "tomgang". Han var for øvrig enig med Larsen i at torskefiske på høsten ville gi fisk av bedre kvalitet og dermed bedre verdiskapning.

Album viste til saksdokumentene og spurte hva som var det reelle kvantum for Lofotfisket.

Rasmussen sa at noe fisk var transportert til Lofoten, men at det var vanskelig å anslå hvor mye.

Eriksen sluttet seg til det som var sagt i forbindelse med stoppen. Han sa dernest at det må innføres et annet landingssystem som ivaretar kvaliteten på en bedre måte. Han sa også at en må ta bestandssituasjonen på alvor, og han håpet at rådene fra havforskerne for ettertiden blir tatt til etterretning.

Han viste videre til at Sametinget for inneværende år hadde foreslått en større andel av torsk, hyse og sei til kystflåten, men at dette ikke ble fulgt. Han pekte deretter på at fartøy med samlekvote ble vinnerne i år, og at de som ikke var blitt tildelt samlekvote opplevde det som urettferdig. Han viste også til at det hadde vært et dårlig fiske for kysttorsk i fjordene, og etterlyste et utvalg for en bedre forvaltningsstrategi for kysttorsken.

Arntzen syntes at systemet nå virket handlingslammet. Han sa at en hadde gått i ring, og at en nå var tilbake til situasjonen fra 1989. Han fant det skremmende at en ikke er kommet lenger på 12 år. Han viste for øvrig til at situasjonen var dårlig for den minste flåten og mente at fisket burde vært stoppet når periodekvoten var oppfisket. En ville da hatt kvantum til å drive fiske resten av året.

Larsen sa at årets situasjon medførte skadevirkninger for samfunnet. Han viste til at hysefisket ble stoppet 27. mai, og at det ikke ville bli noe sommerfiske i år. I tillegg var kvaliteten dårlig også på hyse. Han pekte på at fartøy som fisker med line og juksa trenger lenger tid på å ta kvoten enn fartøy som fisker med snurrevad. Snurrevadflåten tar opp kvoten på så kort tid at det ikke er mulig for de andre å konkurrere. Han mente derfor at forskjellig reguleringsopplegg for disse redskapstypene kunne være en mulig løsning.

Ola Olsen ønsket større forutsigbarhet. Han sa at en har flere eksempler på at rammevilkårene endres underveis, og at dette er uheldig for de som legger opp driften etter det reguleringsopplegget som gjelder fra årets begynnelse. Han sa videre at dersom årets reguleringsopplegg skal videreføres til neste år, må overreguleringen reduseres.

Wold sa at snurrevadflåten har hatt en formidabel utvikling de siste årene, men at en ikke kan legge all skyld på denne flåten. Han viste til at fartøy som fisker med snurrevad bare tar 12 – 13% av kvoten. Han sa deretter at det ikke hadde vært et reelt Lofotfiske i år, siden torsken stoppet på Moskenesgrunnen. Han spurte Nedreaas om årsaken til at torsken ikke går inn i Lofoten og lurte på om dette hadde noe med alder og temperatur å gjøre.

Nedreaas svarte at både størrelsen på gytebestanden og alderssammensetningen spiller en rolle når det gjelder utbredelsen. Det er imidlertid ingen spesielle temperaturforhold i Lofoten som tilsier at fisken ikke skulle komme inn.

Når det gjaldt forutsigbarhet og endring i reguleringsopplegget sa Gullestad at dersom reguleringsopplegget hadde blitt fulgt, skulle fisket vært stoppet rundt 25. april for så å bli åpnet igjen 1. mai. En slik stopp var meningsløs. Skaden ble allerede gjort i desember 2000 da en fastsatte en for høy overregulering. For å unngå å komme i en slik situasjon igjen, bør en starte året med en lavere overregulering, for så eventuelt å øke etter hvert. Han sa videre at de fleste fiskerne hadde tjent bra selv med en tidlig stopp, men at problemene var større for landsiden. Når det gjaldt fisket med snurrevad, viste han til grensdragningsutvalget og sa at en bør vurdere tiltak for å begrense den type fiskeri som en nå hadde sett, blant annet med et kappfiske og dårlig kvalitet på fisken.

Eriksen sa at Fiskeridirektoratet og Fiskeridepartementet må holde en stø kurs når det gjelder snurrevadfisket. Han mente videre at fartøy under 28 meter må deles inn i fire grupper med individuelle reguleringsopplegg, herunder ulik overreguleringsgrad, for de forskjellige gruppene. En vil da unngå at de store stjeler fra de små. Han foreslo også aktivitetskravet for de minste fartøyene. Han forventet at rådets medlemmer luftet disse synspunktene i sine organisasjoner foran desembermøtet. Når det gjaldt grensdragningsutvalget, sa han at Fiskeridepartementet og Fiskeridirektoratet må spørre seg om snurrevad er et hensiktsmessig redskap på innsiden av Lofoten.

Wold sa at det var stor enighet på kysten om å dele fartøy under 28 meter inn i fire grupper. Han var videre enig med Fiskeridirektøren om at det ikke hadde vært fornuftig å stoppe torskefisket i april. Han sa at ikke var lett å treffe 100% og viste til at en med 5 – 10% lavere overregulering, ville ha kommet i mål. Han var for øvrig enig med Fiskeridirektøren i at fiskerne hadde tjent bra.

Når det gjaldt overreguleringen sa Larsen at denne ordningen var basert på at ikke alle får ta kvoten. Imidlertid har leieskipperordningen ført til at flere tar kvoten, og en mister da effekten av overreguleringen.

Gullestad sa at dette var et ledd i en historisk utvikling. I tillegg var snurrevadflåten blitt mer effektiv. Han sa at den teknologiske utviklingen ikke lar seg stoppe, og at trenden går mot et fartøyskvoteregime. Med en oppdeling som foreslått av Eriksen, ville en få større frihetsgrad.

Album mente det ikke bare skyldtes en historisk og teknologisk utvikling, men også bevisste valg. En har sett kapasitetsoppbygging over lengre tid uten å foreta seg noe.

Gullestad satte deretter sluttstrek for diskusjonen.

ORIENTERING OM UTVIKLINGEN I FISKET ETTER SEI I 2001.

Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer følgende:

1. NORDSJØEN OG SKAGERRAK

Etter forhandlingene med EU har Norge en kvote på 45.240 tonn i Nordsjøen og Skagerrak. Av dette er 4.240 tonn avsatt til å dekke tredjeland sitt fiske, slik at den norske kvoten er på 41.000 tonn. Den norske kvoten er fordelt på redskapsgrupper med en gruppekvote på 7.000 tonn til notfisket, 8.000 tonn til konvensjonelle redskaper og 26.000 tonn til trålerne.

Tabell 1 nedenfor viser fangst fram til og med uke 19 i 2000 og 2001 fordelt på redskapsgrupper, samt gruppekvoter og restkvote for 2001. Tallene er basert på sluttседdelstatistikk.

Tabell 1. Norske kvoter og fangster av sei i Nordsjøen og Skagerrak i tonn rund vekt

Redskap	Fangst tom. uke 19 2000	Gruppe- kvoter 2001	Fangst tom. uke 19 2001	Rest- kvote 2001
Torsketrålere	14.270	15.640	10.250	5.390
Nordsjøtrålere	1.785	6.220 ¹	1.985	4.235
Seitrålere	3.419	4.140	880	3.260
Trål samlet	19.474	26.000	13.115	12.885
Not	603	7.000	843	6.157
Garn	6.915	8.000	6.253	1.747
Sum	26.992	41.000	20.211	20.789

¹ inntil 3.000 tonn kan fiskes som bifangst.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap er i tillegg til gruppekvote regulerte med en maksimalkvote på 450 tonn. Trålkvoten er som før periodisert ved at 40% av skulle avsettes til et fiske etter 12. august.

For 2001 ble trålkvoten fordelt på de enkelte trålgrupper, og de enkelte trålgruppene ble ytterligere regulert med egne kvoter på fartøynivå. Gruppekvotene og maksimalkvotene i de enkelte trålgruppene går frem av tabell 2 nedenfor.

Tabell 2. Gruppe- og maksimalkvoter for trålerne

Gruppe	Gruppekvote	Maksimalkvote ¹
Torsketrålere	15.640	400 tonn
Nordsjøtrålere	6.220	200 tonn
Seitrålere	4.140	260 tonn
Sum	26.000	

¹ Gruppekvotene er fordelt med like kvoter.

Maksimalkvoten til torskestrålerne var også periodisert ved at 160 tonn skulle avsettes til et fiske etter 12. august. Denne bestemmelsen ble imidlertid opphevet av Fiskeridepartementet den 19. februar. Nordsjøstrålerne maksimalkvote på 200 tonn skal også dekke bifangst av sei i industritrålfisket. Dersom et fartøy fisker opp sin maksimalkvote, kan ikke fartøyet fiske sei som bifangst i resten av året. Som i tidligere år er det av biologiske og markedsmessige hensyn innført en generell stopp i alt trålfiske etter sei i Nordsjøen og Skagerrak fra og med 2. juli til og med 12. august.

Tabell 1 viser at strålerne samlet har fisket en mindre del av sin gruppekvote sammenlignet med 2000, mens not, som bare så vidt har kommet i gang, har fisket vel 200 tonn mer. Fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper har fisket 6.253 tonn pr 13. mai, et kvantum som er litt lavere sammenlignet med samme tidspunkt i 2000. På årsbasis i 2000 ble det fisket 9.139 tonn med konvensjonelle redskaper. Samme utvikling i år kan på nytt føre til at gruppeknoten på 8.000 tonn blir oppfisket, og fisket må stoppes.

Torskestrålerne seifiske i Nordsjøen ble stoppet 18. mars for sikre at det skulle gjenstå 40% - dvs. 6.256 tonn av gruppeknoten til et fiske etter 12. august. Tabell 1 viser at det er fisket 10.250 tonn, slik at det allerede er tatt 866 tonn av høstkvoten.

Pr. 13. mai har nordsjøstrålerne fisket 1.985 tonn. Dette er 200 tonn mer enn på samme tidspunkt i 2000. Det gjenstår dermed 4.235 tonn av gruppeknoten som bl.a. skal dekke bifangst av sei i industritrålfisket der nordsjøstrålerne som kjent kan ha inntil 20% av sei i de enkelte landinger i industritrålfisket. I fjor fisket nordsjøstrålerne hele 7.600 tonn sei hovedsakelig som bifangst fra og med uke 20 og ut året. Med samme fangstutvikling som i fjor vil altså denne gruppen måtte stoppes, samt at flere enkeltfartøy vil kunne komme i en situasjon med oppfisket maksimalkvote. Sør-Norges Trålerlag gikk i vinter inn for at hele gruppeknoten til nordsjøstrålerne skulle omgjøres til en bifangstkvote. Et direkte fiske kunne, avhengig av størrelsen på en eventuell restkvote, avvikles sent på høsten. Myndighetene fant imidlertid ikke å kunne endre reguleringsforskriften i samsvar med denne anmodningen.

Seitrålerne som er regulert med maksimalkvoter har fisket 880 tonn av sin gruppekvote pr. 13. mai.

Noen større fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper ble i vinter i en viss grad "rammet" av at et område i Nordsjøen ("torskeboksen") ble stengt for alt fiske etter bunnfiskarter i perioden 14.februar til 30.april. Dette området ble stengt i henhold til en avtale som EU og Norge inngikk i januar i år. Formålet med å stenge dette området var å beskytte torsken i Nordsjøen som er i en svært dårlig biologisk forfatning.

2. SEIFISKET NORD FOR 62°N

2.1 GENERELT

Totalkvoten fra årets begynnelse ble fastsatt til 135.000 tonn hvorav 10.000 tonn ble avsatt til 3. land slik at den norske totalkvoten er på 125.000 tonn i 2001. Dette er en økning av den norske totalkvoten på 6.500 tonn fra 2000. Som i 2000 ble gruppeknotene for trålfisket etter sei fordelt som fartøykvoter. Fartøy over 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap har en

gruppekvote på 4.930 tonn, hvorav 750 tonn er avsatt til bifangst. Fartøy over 28 meter som fyller vilkårene for å kunne delta med garn er regulerte med en kvote på 190 tonn pr. fartøy. Fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskaper er fra årets begynnelse regulert med en gruppekvote som ytterligere var fordelt på tre perioder. Denne fartøygruppen var videre regulert med maksimumkvoter differensiert etter lengde, hvor fartøy under 11 meter har en andel av maksimumkvoten som et garantert kvantum. På grunn av den økte totalkvoten ble gruppekvoten til seinotfartøy økt med 2050 tonn i forhold til 2000, noe som førte til at maksimumkvotene ble justert noe opp i forhold til 2000, men med en overreguleringen på omtrent samme nivå som i fjor, dvs. ca. 75 % forutsatt samme deltakelse som i 2000.

Fartøy som fisker med flere redskaper kan samlet ikke fiske mer enn den største maksimumkvoten, og samtidig skal det kvantum som fiskes med det enkelte redskap ikke overskride maksimumkvoten for dette redskapet.

Tabell 3 viser gruppekvoter, fangst pr 13 mai og restkvoter pr samme dato.

Tabell 3, Gruppekvoter og fangstutvikling:

Redskap	Gruppekvoter	Fangst pr 13. mai	Rest
Not	30.440	507	29.933
Trål	44.120	21.952	22.168
Konvensjonelle	50.440	23.255	27.185
Sum	125.000	45.714	79.286

I det følgende vil reguleringen for de enkelte redskapsgruppene bli gjennomgått.

2.2 NOTFISKET ETTER SEI.

For å få delta i seinotfisket med et fartøy mellom 13 og 27,5 meter største lengde i 2001, er det satt krav om at fartøyet må minst ha fisket 10 tonn med seinot i ett av årene 1998, 1999 og 2000.

Av gruppekvoten på 30.440 tonn ble 40% (12.176 tonn) avsatt til et fiske før 2. juli, mens 60% (18.264 tonn) ble avsatt til et fiske fra og med 13. august. Fra 2. juli til og med 12. august er det forbudt å drive notfiske etter sei.

Pr 13. mai er det landet 507 tonn sei fanget med not. Av dette kvantum er 250 tonn registrert landet hos Norges Sildesalgslag. Dette kvantumet er fisket av ringnotfartøy som bifangst i fisket etter norsk vårgytende sild. I 1998, 1999 og 2000 ble det totalt levert henholdsvis 415, 951 og 743 tonn sei gjennom Norges Sildesalgslag. Som i disse årene vil dette kvantumet bli belastet gruppekvoten til not.

2.3 TRÅLFISKET ETTER SEI

Som vist i tabell 3 ble trålerne fra årets begynnelse tildelt en kvote på 44.120 tonn. Det ble avsatt 1.000 tonn til dekning av bifangst. Det resterende kvantum ble fordelt med 34.800 tonn til torsketrålerne, mens seitrålerne fikk tildelt en kvote på 8.320 tonn.

Både ferskfisktrålere og seitrålere må sette av 20 % av sin årskvote til et fiske etter 1. september for å sikre et kvantum til landindustrien i andre halvår.

Torsketrålerne og seitrålerne er regulert med fartøyskvoter, der følgende fordeling ble lagt til grunn:

Tabell 4, Fartøyskvoter for trålerne

		Fartøyskvote 2001
Torsketrålere	Fabrikktrålere	462
	Ferskfisk og rundfrysetrålere.	349
	Småtrålere	202
Seitrålere	Fartøy med kvotefaktor 0,35	225
	Fartøy med kvotefaktor 0,75	482
	Fartøy med kvotefaktor 0,85	546
	Fartøy med kvotefaktor 1,0	642

2.4 FISKET ETTER SEI MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

Som nevnt var det fra årets begynnelse fastsatt en gruppekvote på 50.440 tonn for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap.

2.4.1 FARTØY OVER 28 METER

For å unngå økt deltakelse i seifisket for fartøy over 28 meter ble det innført en deltakelsesregulering fra og med 1998 ved at bare fartøy som har deltatt i garnfisket etter sei i ett av årene 1995-1997 fikk adgang til å delta. Denne reguleringen ble videreført i 2000 og 2001. Gruppekvoten til fartøy over 28 meter ble fastsatt til 4.930 tonn hvorav 750 tonn ble avsatt til bifangst, og fartøyene er regulert med en generell maksimumkvote på 190 tonn. Denne maksimumkvoten har medført en såpass liten overregulering at det ikke har vært nødvendig å stoppe fisket.

Det er i alt 26 fartøy over 28 meter som har adgang til å delta i garnfisket etter sei og sluttstatistikk pr 13. mai viser at det er fisket 4.287 tonn inkludert bifangst. For garnfartøyene er hovedsesongen over, og erfaringsvis blir det bare fisket sei som bifangst i resten av året.

2.4.2 FARTØY UNDER 28 METER

Fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap kan fiske 45.510 tonn sei i 2001.

Fisket etter sei nord for 62°N for konvensjonelle fartøy under 28 meter ble videre regulert med periodekvoter og maksimalkvoter. I perioden 1. januar til 30. april er det avsatt 18.200 tonn, mens det i de to neste periodene – fra 1. mai til 31. august og 1. september til 31. desember er det avsatt 13.655 tonn. Det er tillatt med inntil 25% bifangst av sei ved fisket etter andre arter ved landing, men det er likevel tillatt å ha en bifangst av sei på inntil 50% i den enkelte fangst. Bifangstprosenten på 25 avregnes av samlet fangst pr uke og total bifangst pr fartøy skal ikke utgjøre mer enn 50% av fartøyets maksimalkvote på årsbasis. Det ble ikke avsatt et eget kvantum til å dekke bifangst, slik at fisket innenfor en periode må stoppes så tidlig at det kvantum som gjenstår av en periodekvote er stort nok til å dekke bifangst fram til det direkte fisket på neste periodekvote åpnes.

Det direkte fisket etter sei for fartøy under 28 meter ble stoppet 1. april. Sluttseddelstatistikk pr 13. mai viser at denne fartøygruppen har fisket 18.968 tonn sei. Det vil si at det ved samme dato gjenstår 12.887 tonn av periodekvoten for 2. periode.

Fisket er regulert med maksimalkvoter, og tabell 5 viser antall deltakende fartøy hittil i år fordelt på lengdegrupper, kvotegrunnlaget for disse fartøyene, samlet fangst pr 13. mai og kvoteutnyttelse.

Tabell 5. Maksimalkvoter og fangst. Konvensjonelle under 28 meter

Lengdegrupper	Maksimalkvote	Antall fartøy	Utdelt kvote	Fangst	% utnyttelse ¹
Under 11	13	2.918	34.934	4.337	12,4
11-13,9	20	433	8.660	2.305	26,6
14-17,9	31	448	13.888	4.631	33,3
18-22,9	46	199	9.154	4.871	53,2
23-27,9	63	109	6.867	2.554	37,2
Sum		4.107	76.503	18.698	24,4

Tabellen viser at kvoteutnyttelsen øker med størrelsen på fartøyene. Fartøy under 11 meter kan dessuten fortsette fisket innenfor en garantert kvote på 5 tonn selv om fisket er stoppet. Til sammen er det 166 av i alt 4.107 fartøy med registrert fangst av sei som har fisket ut over sin maksimalkvote i år, mens hele 2.319 fartøy pr 13. mai har fisket mindre enn ett tonn. Fisket har vært åpent i en betydelig lengre periode sammenlignet fjoråret, og det ser ut til at fisket vil kunne holdes åpent i en større del av den andre perioden sammenlignet med i fjor.

Både i 1999 og 2000 deltok det totalt vel 5.600 fartøy under 28 meter i seifisket med konvensjonelle redskap. I fjor var maksimalkvotene i utgangspunktet noe lavere enn i år, og ble økt tre ganger i tredje periode for å sikre at gruppeknoten skulle bli oppfisket. I ettertid viste det seg at disse økningene var mer enn tilstrekkelig for å få tatt hele gruppeknoten, og endelige tall viser at gruppeknoten ble overfisket med vel 4.800 tonn. Det er imidlertid stor spredning i

¹ Utnyttelse er her regnet i forhold til utdelte kvoter i hver lengdegruppe; overreguleringen er altså inkludert i grunnlaget for utregningen.

kvoteutnyttelse innen de enkelte lengdegruppene i den konvensjonelle flåten under 28 meter, og Fiskeridirektøren er innstilt på å justere størrelsen på maksimalkvotene dersom dette skulle bli nødvendig for å sikre at gruppekvoten skal bli oppfisket. Gruppekvoten i år er imidlertid periodisert på en annen måte enn i fjor ved at avsatt kvantum til 3.periode (1.september til 31.desember) er langt lavere i år enn i fjor; 13.665 tonn til 3.periode i år mot 19.610 tonn i fjor. I år er det avsatt størst kvantum til 1.periode, mens det største kvantumet i fjor var avsatt til 3.periode. Behovet for en eventuell senere justering av maksimalkvotene må altså sees i lys av at et betydelig mindre kvantum skal fiskes til høsten sammenlignet med samme periode i fjor.

Gullestad sa at når det gjaldt sei i Nordsjøen, hadde en nå fått ned overreguleringen. Han sa videre at sei nord for 62° N var i best forfatning bestandsmessig.

Wold sa at han håpet på en refordeling for kystflåten i løpet av høsten.

Gullestad sa at det sannsynligvis ble en refordeling på sei.

SAK 3/01

ORIENTERING OM PILOTPROSJEKTET OM SAMLEKVOTE AV BUNNFISK FOR KYSTFLÅTEN SOM FISKER MED KONVENSJONELLE REDSKAP NORD FOR 62°N SÅ LANGT I 2001.

Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer følgende:

1. BAKGRUNN

Reguleringsrådet drøftet på møtet i desember 1999 om samlekvote ville være en egnet reguleringsmodell for kystflåten. Det var da enighet om å nedsette en arbeidsgruppe med mandat å utarbeide forslag til et pilotprosjekt.

Arbeidsgruppen ble nedsatt med medlemmer fra Norges Fiskarlag, Sametinget og Fiskeridirektoratet. Arbeidsgruppen fremla en rapport som ble sendt på høring 31. mai i fjor.

Høringsuttalelser ble innarbeidet, og et opplegg ble kunngjort i fiskeripressen 27. oktober i fjor.

Følgende elementer inngår i pilotprosjektet:

- Samlekvoten omfatter artene torsk, hyse og sei nord for 62 °N.
- Størrelsen på samlekvoten er lik summen av det enkelte fartøys maksimalkvoter av torsk, hyse og sei i det ordinære reguleringsopplegget for konvensjonelle fartøy under 28 meter.
- Bifangst av torsk, hyse eller sei i fisket etter andre arter må holdes innenfor samlekvoten.
- Samlekvoten er garantert. Fisket vil således ikke bli stoppet i løpet av året. Fartøyene som fisker innenfor en samlekvote vil ikke kunne ta del i eventuelle refordelinger i det ordinære reguleringsopplegget.
- Fisket innenfor samlekvoten er ikke periodisert.
- Ved fiske på samlekvoten skal sei og hyse vektet slik at disse i kvotesammenheng teller mindre enn torsk. 1 kg sei er lik 0,4 torskeenheter og 1 kg hyse er lik 0,7 torskeenheter. 1 torskeenheter vil være lik 1 kg torsk.

Det meldte seg over 800 fartøy til pilotprosjektet, og vi foretok loddtrekning for å finne fartøyene som skulle få delta i pilotprosjektet. Totalt 175 fartøy + 13 fartøy fra spesielle samiske områder ble trukket ut til å delta. Trekningen ble foretatt i hver enkelt lengdegruppe og i hvert enkelt fylke for å få samme prosentvise fordeling på fylke og fartøylengde som i gruppe I. I de lengdegruppene hvor vi ikke hadde påmeldte fartøy, trakk vi fra lengdegruppen over eller lengdegruppen under.

Fartøyene som er gitt anledning til å delta fordeler seg som følger:

Tabell 1, Størrelsesmessig fordeling av deltakere i pilotprosjektet:

Lengdegrupper:	Totalt antall fartøy i gruppe I:	Deltakere i pilotprosjektet:	Antall påmeldte:
0 - 6,9	32		1
7 - 7,9	94	5	7
8 - 8,9	228	19	37
9 - 9,9	400	31	96
10 - 10,9	601	46	227
11 - 11,9	107	10	44
12 - 12,9	182	16	85
13 - 13,9	115	9	44
14 - 14,9	186	13	92
15 - 15,9	134	9	37
16 - 16,9	61	4	26
17 - 17,9	50	4	15
18 - 18,9	50	4	21
19 - 19,9	45	3	19
20 - 20,9	40	3	14
21 - 21,9	54	4	30
22 - 22,9	15	1	4
23 - 23,9	32	2	9
24 - 24,9	16	1	6
25 - 25,9	8	1	3
26 - 26,9	9	1	4
27 - 27,9	36	2	23
Totalt	2.495	188	844

Tabell 2: Fylkesvis fordeling av deltakere i pilotprosjektet.

Fylker/Regioner:	Gruppe I i 2000:		Deltakere i pilotprosjektet:		Antall påmeldte:	
	Samlet antall	ndel	ntall	ndel	ntall	ndel
Finnmark	520	20,8%	36 + 13	20,6%	209	24,8%
Troms	498	20,0%	35	20,0%	132	15,6%
Nordland	1.036	41,5%	73	41,7%	324	38,4%
Trøndelag	150	6,0%	11	6,3%	61	7,2%
Møre og Romsdal	215	8,6%	15	8,6%	83	9,8%
Resten av landet	76	3,0%	5	2,8%	35	4,2%
Totalt	2.495	99,9%	175 + 13	100%	844	100%

2. UTVIKLINGEN I FISKET

Tabell 3: Kvote- og fangstsituasjonen pr 13. mai:

Fylke	Utdelt samlekvote	Fangst av			Hyse	Sei	Sum fangst torskeneheter	Rest samlekvote
		Torsk	Hyse	Sei	omregnet	omregnet		
Finnmark	3671,1	1491	172	34	120,4	13,6	1625	2046,1
Troms	3254,2	1871	96	121	67,2	48,4	1986,6	1267,6
Nordland	7535,6	3066	484	572	338,8	228,8	3633,6	3902
Trøndelag	1011,3	344	19	134	13,3	53,6	410,9	600,4
Møre og R.	1460,2	400	120	113	84	45,2	529,2	931
Andre	877,1	274	19	200	13,3	80	367,3	509,8
Sum	17809,5	7446	910	1174	637	469,6	8552,6	9256,9

Som vi ser av tabell 3 har fartøyene med samlekvote utnyttet under 50% av tildelt kvote. Det gjenstår 9.256,9 tonn av tildelt kvote. Dette har trolig sammenheng med at samlekvotene er garanterte, og en har dermed ikke det konkurransefisket som en har i fiskerier som er regulert med maksimumkvoter.

Tabell 4: Prosentvis fordeling av fangst innenfor samlekvote og gruppe I.

Fylke	Prosentvis fordeling av fangst:			
	Torsk	Hyse	Sei	Sum
Finnmark	87,9	10,1	2,0	100,0
Troms	89,6	4,6	5,8	100,0
Nordland	74,4	11,7	13,9	100,0
Trøndelag	69,2	3,8	27,0	100,0
Møre og R.	63,2	19,0	17,9	100,0
Andre	55,6	3,9	40,6	100,0
Sum	78,1	9,5	12,3	100,0
Gruppe I:	77,4	9,1	13,4	100,0

Tabell 4 viser at den prosentvise fangstfordelingen av torsk, sei og hyse innenfor samlekvoteprojektet ikke er så ulik fangstfordelingen innenfor gruppe I. Fartøyene i samlekvoteprojektet har fisket 0,7% mer torsk enn gruppe I, 0,4% mer hyse og 1,1% mindre sei. Tabell 4 viser således at fartøy med samlekvote ikke ensidig har lagt seg på et torskefiske, men stort sett følger samme fangstfordeling som fartøyene i gruppe I.

Når man ser på fylkene viser tabell 4 at i Finnmark er torsk og hyse viktigste arter, mens fra Nordland og sørover er innslaget av sei relativt større. Dette kan tyde på at fartøyene i samlekvoteprojektet har drevet hjemmefiske i større grad enn å delta i sesongfiskerier som Lofotfisket og vårtorskefisket i Finnmark all den stund fangstfordelingen på fylkene i stor grad følger utbredelsen av artene, spesielt er dette tilfelle for sei og torsk.

3. ERFARINGENE SÅ LANGT

Det var stor interesse for å delta i samlekvoteprojektet og av de som ble trukket ut til å delta, var det svært få som trakk seg. Det er ikke gitt tillatelse til å overføre samlekvoten ved salg av

fartøy eller ved utskiftning til større fartøy. I slike saker har samlekvoten blitt tildelt fartøy som var trukket ut som reserver.

Tilbakemeldingene vi har fått fra de som har fått samlekvote har så langt stort sett vært svært positive. I en periode var det mange telefoner om hvordan omregningene skulle gjøres, men dette har nå avtatt. En må selvsagt ta forbehold om at det som kan være den store ulempe med å være regulert med samlekvote, nemlig at alt fiske på årsbasis for et fartøy er over når samlekvoten er tatt, først antagelig vil slå til senere på året, dette fordi fartøyene ikke har adgang til å ha bifangst utover samlekvoten.

Når det gjelder omregningene har vi fått mange tilbakemeldinger på at vi ikke har regnet om sei og hyse i utregningen av samlekvoten, men kun har lagt sammen torsk, sei og hyse. Tilbakemeldingene har dels gått på at samlekvotene på denne måten ble for store og dels gått på at det er ulogisk å legge sammen torsk, sei og hyse uten å regne om til en enhet. Angående sammensetningen av de ulike kvoteelementene (torsk, hyse og sei) som utgjør samlekvoten, tar Fiskeridirektoratet kritikken til etterretning og dette vil bli endret slik at vi regner om til en enhet, dersom det blir aktuelt å videreføre samlekvote som reguleringsmodell. Når det gjelder samlekvotens størrelse i inneværende års pilotprosjekt er det imidlertid vår oppfatning at det var nødvendig at samlekvotene var så vidt store, dette for å få tilstrekkelig påmelding slik at deltakelsen i prosjektet ble representativ med hensyn til geografisk og størrelsesmessig fordeling av de deltakende fartøyene. Dette kunne imidlertid vært gjort ved å gi fartøyene i samlekvoteprojektet høyere sei og hysekvoter enn fartøy for øvrig og deretter regnet om til torskeenheter. I diskusjonen om størrelsen på samlekvoten må det også tas hensyn til at fartøyene i pilotprosjektet ikke har noen tilleggskvanta utover samlekvoten, mens fartøy i det ordinære opplegget nyter godt av positive bifangstregler og mulige refordelinger på et senere tidspunkt.

Når det gjelder omregningsfaktorene fra hyse og sei til torskeenheter vil disse måtte være gjennomsnittsfaktorer i og med at de må gjelde for hele landet og stå fast gjennom året. Dette kan føre til at det vil være mer lønnsomt å fiske enkelte arter enn andre dersom prisene utvikler seg forskjellig. Dette kan også være årsaken til at fartøy i samlekvoteprojektet har fisket noe mindre sei enn fartøy i gruppe I. Prisen på sei har ikke hatt samme positive utvikling som prisen på torsk og hyse, dermed kan omregningsfaktoren på 0,4 for sei muligens være noe høy. Det er imidlertid marginale forskjeller også når det gjelder sei mellom samlekvotefartøy og de øvrige fartøyene i gruppe I, slik at det er ikke nødvendigvis at en lavere faktor på sei ville hatt betydning for fangstsammensetningen.

4. EVALUERINGEN OG VEIEN VIDERE

Ideelt sett bør ikke samlekvoteprojektet evalueres før vi har fått full oversikt over ilandbrakt kvantum i 2001, dvs i medio januar 2002. Dersom samlekvote skal benyttes som reguleringsmodell i 2002, vil det imidlertid være hensiktsmessig å foreta en evaluering av årets pilotprosjekt tidlig på høsten. Vi vil legge opp til at både Fiskeridirektoratets regionkontorer og fiskerne gjennom deres organisasjoner, og eventuelt Sametinget, blir trukket inn i evalueringsarbeidet. Vi tar sikte på å sende ut et notat til grunnlag for evalueringen i medio september. På grunnlag av de tilbakemeldingene vi får, vil vi vurdere om det er hensiktsmessig at vi i tillegg gjennomfører møter med fiskernes organisasjoner.

Hvorvidt samlekvote som reguleringsmodell vil bli foreslått videreført i en eller annen form vil avhenge av resultatet av evalueringsarbeidet. I forbindelse med møte om regelforenkling i Bodø i april, var det flere som tok til ordet for å innføre samlekvote. Blant annet foreslo Sametinget å innføre samlekvote for alle fartøy under 15 meter. For å kunne predikere fremtidig ressursuttak vil Sametinget sette grenser for hvor mye av samlekvoten som kan belastes den enkelte fiskeart. Dette er også noe som tidligere er trukket fram av den nedsatte samlekvotearbeidsgruppen i Nordland Fylkesfiskarlag, og dette er åpenbart en metode som kan benyttes for å hindre at fartøyene kun fisker på en av artene som inngår i samlekvoten.

Det kan være gode argumenter for at samlekvote egner seg best for små og lite mobile fartøy, slik at disse i større grad enn i dagens reguleringsmodell kan fiske når fisken er tilgjengelig i deres hjemlige farvann. Samlekvote som reguleringsmodell for fartøy i gruppe II og/eller for mindre fartøy i gruppe I kan således være en mulighet dersom evalueringsarbeidet tilsier at samlekvote som reguleringsmodell bør foreslås videreført. I en slik sammenheng hadde det vært hensiktsmessig om fisket etter sei og hyse var deltakerregulert etter samme prinsipper som torsk, dvs i gruppe I og gruppe II, og at disse gruppene var sammenfallende for alle tre fiskeslag. En slik deltakerregulering vil det imidlertid ta noe tid å eventuelt innføre, slik at en for 2002 nok må legge til grunn at for sei og hyse reguleres alle konvensjonelle fartøy innenfor samme gruppe. Dette vil innebære at en ved eventuell samlekvoteregulering må ta høyde for en generell overregulering av sei og hyse.

Når det gjelder omregningsfaktorer i en eventuell videreføring av samlekvote som reguleringsmodell er en i Fiskeridirektoratet av den oppfatning at disse ikke bør endres i løpet av reguleringsperioden, dvs kalenderåret. Når det derimot gjelder fastsettelse av faktorene med en tidshorisont på ett år, bør nok salgslagene og Fiskerinæringens Landsforening i større grad enn det som ble gjort i forkant av det nåværende pilotprosjektet, trekkes inn i arbeidet med å fastsette omregningsfaktorer, dette for å sikre at omregningsfaktorene så godt som mulig avspeiler de forventningene en har til markedet i det aktuelle året.

Gullestad sa at stoppen kunne ha en uheldig effekt for vurderingen og evalueringen av samlekvoteprojektet. De erfaringene som var gjort, var imidlertid ganske positive. Han sa at en hadde fryktet at de fleste bare ville fiske torsk, men at en kunne spore en tilpasning ut fra lokale forhold. Han sa at samlekvoteordningen vil kunne videreføres til neste år, men da med visse justeringer.

Eriksen var imponert over det arbeidet som var gjort i forbindelse med samlekvoteprojektet. Han sa at det ville bli spennende å se om andelen av sei i fangstene ville øke i løpet av sommeren. Han mente videre at opplegget burde videreføres til neste år for fartøy under 15 meter, men at det burde settes visse begrensninger. Blant annet burde det ikke være mulig å ta hele samlekvoten som torsk. Han sa også at samlekvote var et brukbart alternativt til et fritt fiske for de minste fartøyene, og at Sametinget ville følge nøye med i utviklingen.

Wold var skuffet over at opplegget ikke var realistisk i forhold til et eventuelt fullskalaprojekt. Han viste videre til at det var få store fartøy med i prosjektet. Han mente at en samlekvoteordning burde videreføres for fartøy under 10 meter, og at de øvrige deltar i et ordinært reguleringsopplegg. Han sa også at dersom alle fartøy i gruppe I hadde fisket på samlekvoten i år, ville det stort sett blitt fisket torsk.

Gullestad sa at en godt kunne argumentere med at fiskeadgangen for deltagende fartøy i prosjektet hadde vært for sjenerøs. For å få et representativt utvalg når det gjelder både geografi og fartøystørrelse, hadde hovedpoenget imidlertid vært å få flest mulig interessert i prosjektet. Han viste til at en hadde fått i overkant av 800 påmeldinger, og sa at en med et strammere opplegg ville fått for få påmeldinger og dermed ikke et representativt utvalg. Verdien av prosjektet ville da blitt svært liten. Han sa imidlertid at dersom en ordning med samlekvoter skulle videreføres, måtte en mest sannsynlig ha noen begrensninger.

Klepsvik sa at Kystvaktens erfaringer med samlekvoteprojektet var positive.

Gerhard Olsen mente at samlekvoteprojektet fremstod som om det ikke kunne gjelde for store flåtegrupper. Han sa at prosjektet ikke skapte mer fisk, og at en ikke kommer utenom diskusjonen om struktur i flåtegruppen, herunder antall fartøy.

Gullestad var enig med Olsen og sa at en ikke måtte la seg lure til å tro at det ble mer fisk. Frihetsgraden ville imidlertid bli større.

Eriksen spurte om en hadde tall på hvor mange fartøy som var ferdig med samlekvoten.

Veim sa at en ikke hadde sett på dette, men at det sannsynligvis var ganske få fartøy som hadde fisket hele kvoten, ettersom det gjenstod et såpass stort kvantum.

Eriksen sa at dette bare viste at en med en samlekvoteordning unngikk et kappfiske.

Arntzen var enig med Wold i at det var liten hensikt med et prosjekt som måtte omarbeides såpass mye dersom det skulle gjennomføres i fullskala.

Gullestad avsluttet diskusjonen med å understreke at samlekvoten ikke skapte mer fisk, men at ordningen var ment som et forsøk på å finne frem til mer praktikable regler.

REGULERING AV FISKET ETTER LODDE VED GRØNLAND – ISLAND – JAN MAYEN SESONGEN 2001/2002.

Gullestad viste til saksdokumentene der det fremkommer:

1. Avtalesituasjonen

1.1 Trepartsavtalen

Grønland, Island og Norge inngikk som kjent en reforhandlet trepartsavtale i Reykjavik 20. mai 1998. Avtalen har gyldighet frem til 30. april 2001, med muligheter til forlengelse. Bilaterale avtaler Island - Norge og Grønland - Norge har samme gyldighetstid.

Ingen av partene har sagt opp avtalen, og i henhold til avtalens Artikkel 14 er den forlenget med 2 år.

Fordelingen av totalkvoten mellom partene i den nye avtalen er 11% til Grønland, 81% til Island og 8% til Norge.

Etter sesongstart 20. juni har Grønland og Norge adgang til å fiske sine respektive andeler av den TAC som antas å bli fastsatt for hele sesongen (den forventede TAC). Ved vurderingen legger partene til grunn de retningslinjer som er vedtatt av ICES, om at den foreløpige TAC for sommer og høstperioden som regel skal utgjøre 2/3 av den endelige TAC for hele sesongen.

Norge har etter den nye avtalen (jfr. Trepartsavtalen art. 4 punkt 1) anledning til å fiske inntil 12% av foreløpig TAC om sommeren/høsten. Dette tilsvarer 8% av den forventede TAC.

I Islands økonomiske sone (IØS) har norske fartøy adgang til å fiske inntil 35% av den kvote som Norge skal ha i henhold til avtalen samt eventuelle overføringer fra en av Partene. I IØS er det kun tillatt for norske fartøy å fiske lodde nord for 64°30'N og i tillegg må fisket, som tidligere år, avsluttes senest 15. februar, jfr. bilateral avtale mellom Island og Norge av 20. mai 1998 punkt 1.

I Grønlands økonomiske sone har norske fartøy anledning til å fiske hele sin loddekvote i ICES-områdene XIV og V nord for 64°30'N.

I sommer- og høstperioden, det vil si fra 20. juni til 1. desember, kan inntil 30 norske fartøy fiske i IØS på samme tid. I vintersesongen, det vil si fra 1. desember og frem til og med 15. februar, kan maksimalt 20 norske fartøy fiske samtidig i IØS.

1.2 Smutthullavtalen

Som et resultat av avtalen mellom Russland, Island og Norge (Smutthullavtalen) får Norge årlig overført et kvantum lodde fra Island. Størrelsen på overføringen henger sammen med den norske overføringen av torsk til Island. Overføringen av torsk er en fast prosent av TAC på torsk, slik at loddelementet er uavhengig av TAC på lodde. Hele den islandske

overføringen av lodde til Norge kan fiskes i IØS, og medfører også en økning fra 30 til 35 norske fartøy (20 til 25) som kan fiske i IØS samtidig. For 2001 vil overføringen være på 13.980 tonn lodde til Norge for sesongen 2001/2002.

1.3. Norge/EU

Et element i den årlige kvoteavtalen mellom Norge og EU er en overføring av lodde fra Grønland til Norge. Kvoten fra EU må fiskes innenfor kalenderåret, og er i år fastsatt til 6.700 tonn.

2. Loddesesongen 2000/2001

Ved sesongstart var Norges kvote på 98.570 tonn, og kvoten var sammensatt av tre elementer. Det første bestod av Norges andel på 8% av den foreløpige TAC på 975.000 tonn som gir et kvantum på 78.000 tonn. Den foreløpige TAC var i samsvar med rådgivningen fra ACFM

Det andre elementet var en kvote på 6.700 tonn lodde i Grønlands sone som Norge fikk overført av EU i forbindelse med den årlige bilaterale fiskeriatvanten mellom Norge/EU for 2000. Kvoten fra EU måtte fiskes i løpet av 2000.

I tillegg fikk Norge overført 13.870 tonn lodde fra Island som et resultat av avtalen mellom Russland, Island og Norge («Smutthull-avtalen»). I henhold til avtalen kunne hele overføringen på 13.870 tonn lodde fiskes i IØS.

Av den totale norske kvoten på 98.570 tonn kunne inntil 41.170 tonn fiskes i IØS. Kvoten i IØS ble beregnet ved at man tok 35% av Norges andel på 78.000 tonn av forventet TAC og la til kvoten på 13.870 tonn fra «Smutthull-avtalen».

Det var ingen kvantumsbegrensninger innenfor den norske kvoten i Grønlands sone eller i fiskerisonen ved Jan Mayen (FJM).

Den endelige TAC ble fastsatt noe høyere enn forventet TAC. I telefaks av 12. mars 2001 foreslo Island å fastsette en endelig TAC for sesongen til 1.090.000 tonn. Det gav en TAC som var 115.000 tonn mer enn forventet. Forslaget om økning var basert på nye undersøkelser fra det Islandske Havforskningsinstituttet, som viste at lodda hadde en større individuell vekt enn hva en hadde prognostisert tidligere.

Økningen i TAC kom så sent i sesongen at norske fartøy var avskåret for å fiske på denne. Trepartsavtalen regulerer det tilfelle at endelig TAC fastsettes høyere enn forventet TAC. Hvis islandske fartøy har fisket noen av de 115.000 tonn som kom i tillegg til forventet TAC, vil Norge kreve kompensasjon i henhold til Trepartsavtalens Artikkel 6.

Totalt deltok 62 norske fartøy i 2000/2001 sesongen.

Norske fartøy fiske totalt 80.085 tonn lodde sesongen 2000/2001. Av dette ble 41.448 tonn tatt i IØS og 38.637 i grønlandsk sone. Det ble ikke fisket lodde i Fiskerisonen ved Jan Mayen denne sesongen.

Det vises til Vedlegg I for en nærmere redegjørelse for sesongen 2000/2001 samt en kort gjennomgang av historisk fiske i området.

3. Viteskapelige anbefalinger for loddefisket

Anbefalingene fra ICES er ennå ikke tilgjengelige, og kvoten for sesongen 2001/2002 er således ikke fastsatt. En foreløpig TAC for sesongen 2001/2002 vil ventelig foreligge 1. juni 2001.

Denne loddebestanden overvåkes ved bruk av akustiske målinger som gjennomføres i august, oktober-november og i januar hvert år. Det betyr at man ved starten av fiskesesongen (juni/juli) ikke har et komplett bilde av bestandssituasjonen. Det blir derfor benyttet en metode for fremskriving av bestanden, og det blir anbefalt en foreløpig kvote som er 2/3 av forventet endelig kvote. Denne kvoten blir så justert når resultatene fra undersøkelsene om høsten og vinteren er tilgjengelige.

Reguleringen av denne bestanden tar vanligvis sikte på at minimum 400.000 tonn lodde skal være igjen for å gyte etter at fisket er slutt.

Bestanden i dag regnes for å være i god forfatning.

4. Kvotesituasjonen

På skrivende tidspunkt er som nevnt TAC ikke fastsatt, men Fiskeridirektøren legger i dette forslaget til grunn at anbefalingen fra ACFM vil bli omtrent tilsvarende som for sesongen 2000/2001.

I tillegg til det kvantum lodde Norge får som følge av Trepartsavtalen, har vi i 2001 fått en kvote på 6.700 tonn lodde i Grønlands sone som ble overført av EU i forbindelse med den årlige bilaterale fiskeriatvaten mellom Norge/EU for 2001. Dette kvantumet kan fiskes i Grønlands sone eller i Fiskerisonen ved Jan Mayen.

I tillegg til dette må vi anta at Norge som følge av «Smutthullavtalen» vil få en kvote på 13.980 tonn som kan fiskes i IØS.

Når det gjelder spørsmålet om kompensasjon i forbindelse med islandsk fiske på norsk kvote vinteren 2001, er dette spørsmålet ennå ikke avklart.

Hele kvantumet kan fiskes sommeren/høsten 2001, men det vil også denne sesongen være begrensninger i fisket i IØS. Fisket i IØS vil således være begrenset kvotemessig med inntil 35% av forventet endelig norsk totalkvote samt overføringen på 13.980 tonn. Det vil videre være en fartøybegrensning på 35 (25) norske fartøy i IØS samtidig.

5. Deltakelse

Fisket har tradisjonelt vært forbeholdt fartøy med ringnottillatelse. Det eksisterer ca. 100 aktive ringnottillatelser. Som følge av at en del ringnotfartøy vil prioritere andre fiskerier,

og at konserveringsbestemmelsene kan være til hinder for at enkelte fartøy deltar, er det ikke grunn til å regne med at hele ringnotflåten vil delta. Med unntak av i 1995/96 - da kun 34 fartøy deltok - har deltakelsen de åtte foregående sesongene variert mellom 53 og 80 fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy med ringnottillatelse gis anledning til å delta i loddefisket ved Island, Grønland og Jan Mayen i 2001/2002.

6. Åpningsdato

I følge Trepartsavtalen kan fisket begynne 20. juni, jfr. avtalens art. 2.

I årene før 1997 har fisket blitt åpnet tidligst 1. juli og senest 10. august. En senere åpning av fisket enn det den forrige Trepartsavtalen har gitt adgang til, har blant annet vært begrunnet med hensynet til loddas sterke individuelle vekst i juli måned og ønsket om å tilrettelegge for at en størst mulig andel av den norske loddekvoten skulle kunne fiskes i Jan Mayen sonen.

Tilrettelegging av fiske i fiskerisonen ved Jan Mayen var basert på at lodda i flere år var observert på vandring nordover fra IØS til FJM i perioden 15. - 25. juli. I de siste sesongene synes det imidlertid som om lodda har opptrådt noe annerledes. I 1993 var det et svært vestlig preg over loddas utbredelse og den var i hovedsak tilgjengelig i Grønlands sone. I 1994/95 - og i 1995/96 sesongen var lodda i det vesentligste tilgjengelig i IØS, mens den i 1996/97 igjen var tilgjengelig i alle tre sonene. Siden sommeren 1996 har det ikke vært fisket lodde i FJM.

Siden 1999 har fisket vært åpnet 20. juni.

Følgende elementer - uten innbyrdes prioritering - bør vurderes ved valg av tidlig/sen åpning:

- 7 Kvoteutnyttelse ved en sen oppstart.
- 8 Forventede endringer i loddas utbredelse på soner i løpet av sommeren.
- 9 Tidligere åpning reduserer sannsynligheten for fiske i FJM.
- 10 Senere åpning antas å gi høyere fettinnhold i fisken.
- 11 Hensynet til landindustrien, herunder ferieavvikling.
- 12 Anbefalingen fra ICES om stengning av områder med mye smålodde i tiden medio august til ultimo september.

Fiskeridirektøren viser til at noen hensyn peker i retning av en tidlig åpningsdato, mens andre hensyn peker i retning av en senere åpningsdato. Fiskeridirektøren har de senere år hatt det standpunkt at en senere åpning er å foretrekke når alle forhold vurderes under ett, men vil ikke foreslå en konkret dato fordi næringens syn bør tillegges stor betydning ved valg av tidspunkt for åpning.

Fiskeridirektøren vil på denne bakgrunn be om Reguleringsrådets vurdering når det gjelder dato for åpning av fisket.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som ønsker å delta i fisket må melde seg til Norges Sildesalgslag i Harstad senest 2 dager før dato for åpning av fisket.

7. Fartøykvoter og øvrige regulerings tiltak

7.1 Forventet deltakelse og overregulering

Fiskeridirektøren vil gå inn for at den norske kvoten, som tidligere år, fordeles ved bruk av universalnøkkelen. Det forutsettes at det fastsettes en faktor for det samlede fisket i alle områder, samt at det fastsettes en egen faktor for fisket i islandsk økonomisk sone.

Fiskeridirektøren foreslår at kvotene pr. fartøy blir fordelt etter "universalnøkkelen".

Fiskeridirektøren foreslår at fartøyene som i 2000/2001 sesongen tildeles kvoter med overregulering i forbindelse med reguleringen og avviklingen av loddefisket i Islands sone, i Grønlands sone og i Jan Mayen sonen.

Fiskeridirektøren legger til grunn at det kan være hensiktsmessig å overregulere kvoten pr. fartøy i alle tre sonene med 15 % - 25 %, men at fisket i IØS reguleres med ingen eller en helt begrenset overregulering. Under forutsetning av at kvoten blir omtrent som foregående sesong, vil fartøyenes kvoter tilsvare 2 - 3 turer avhengig av fartøyenes basiskvote og lastekapasitet. Overregulering vil imidlertid kunne medføre at fisket blir stoppet når totalkvoten er oppfisket selv om enkelte fartøy ikke har fisket sin kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at det fastsettes en faktor som begrenser det enkeltes fartøys samlede fiske i alle områder, og en egen faktor som begrenser det enkeltes fartøys fiske i IØS og at Fiskeridirektøren kan endre disse faktorene.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når totalkvoten er beregnet oppfisket, selv om enkelte fartøy ikke har fisket sin kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at det kan nyttes faktisk lastekapasitet i fisket, og at kvotene kan oppheves etter 10. august dersom det viser seg nødvendig for å sikre at totalkvoten blir oppfisket.

7.2 Adgangen til Islands sone

Som nevnt vil antallet norske fartøy i Islands sone være begrenset til 35 (25).

I utgangspunktet bør adgangen til IØS være et forhold som håndheves av islandske myndigheter, jfr. bestemmelsene om aktiv- og passiv meldiger. Fiskeridirektøren ser imidlertid behov for å etablere en ordning som medvirker til at det ikke blir mer enn 35 (25) fartøy i IØS samtidig og som bidrar til en hensiktsmessig avvikling av fisket.

Det kan tenkes flere løsninger, blant annet en utseiling-/innseilingsordning administrert av Norges Sildesalgslag og/eller av Norsk Kystvakt eller at Fiskeridirektøren får fullmakt til å fastsetter bestemmelser for kontroll med innseilingen før fisket tar til.

Kystvakten har i tidligere år administrert en innseilingsordning i forbindelse med at de likevel har vært i området som hjelpefartøy. Det er imidlertid opplyst fra Kystvakten at de ikke har konkrete planer om å være i området som hjelpefartøy denne sommeren/høsten, og kan således ikke bistå flåten slik som tidligere.

Norges Sildesalgslag administrerte en innseilingsordning i dette fisket forrige sesong, og har i andre sammenhenger administrert utseilings-/innseilingsordninger for norske fartøy. Norges Sildesalgslag har døgnbemanning og god kontakt med flåten. Ordningen fungerte etter Fiskeridirektørens oppfatning godt forrige sesong. Dersom Kystvakten ikke er tilstede på feltet, vil Fiskeridirektøren foreslå at Norges Sildesalgslag også i år administrere en innseilings-/utseilingsordning med hensyn til fartøysbegrensningen i IØS.

Dersom Kystvakten ikke vil være tilstede med eget fartøy i området, vil Fiskeridirektøren foreslå at Norges Sildesalgslag i reguleringsforskriften bemyndiges til å fastsette hvilke tidsrom det enkelte fartøy kan drive fiske etter lodde i IØS.

7.4 Utkast, dumping og neddreping

I flere år har det vært satt forbud mot utkast, dumping og neddreping av lodde. Fiskeridirektøren vil gå inn for at dette forbudet videreføres.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det skal være forbud mot å kaste ut fangst eller avfall av fangst av lodde, og at det skal være forbudt å slippe fangst som er død eller døende.

7.5 Stengning av felt ved innblanding av smålodde.

ICES har tidligere anbefalt at områder med mye smålodde bør stenges for kommersielt fiske for å forhindre uttak av for stor mengde smålodde og at forvaltningsmyndighetene bør legge til rette for en rask og effektiv prosess for å stenge slike områder.

Både i 1999 og i 2000 fastsatte Island et generelt fiskeforbud i IØS i tiden 15. august til 15. september med tanke på beskyttelse av smålodde. Norge og Grønland ble i 1999 invitert til å gjøre det samme, men begge avslo med den begrunnelse at landene i stedet ville stenge etter behov.

Fiskeridirektøren vil gå inn for at det samme synspunktet legges til grunn for sesongen 2001/2002 ved at Fiskeridirektøren gis hjemmel til å foreta stengning ved behov.

Fiskeridirektøren foreslår at han gis hjemmel til å foreta stengning av felt med for stor mengde smålodde.

7.6 Delegasjon

Fiskeridirektøren foreslå videre at Fiskeridirektoratet gis hjemmel til å fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en hensiktsmessig avvikling av fisket.

VEDLEGG 1

Loddefisket ved Island, Grønland og Jan Mayen

Historikk

Fangstene av lodde i perioden fra 1978 til 2001 har variert i størrelsesorden fra 0 tonn i sesongen 1982/83 til 2.043.000 tonn i 1997/1998 sesongen. Av de årlige fangstene har islandske fartøy i gjennomsnitt fisket vel 80 %, norske fartøy omlag 11 % og hovedsakelig har færøyske fartøy fisket det resterende kvantumet, som Færøyene har kjøpt fra Grønland. I de siste årene har imidlertid også Grønland deltatt i dette fisket med egne fartøy.

For sesongen 2000/2001 har islandske fartøy - i henhold til data fra ICES- arbeidsgruppe - fisket totalt 893.700 tonn, vel 24.700 tonn over sin kvote på vel 869.000 tonn. Av islandsk totalkvantum på 893.700 tonn ble over 767.000 tonn ble fisket vinteren 2000/2001. Grønland utnyttet totalt 97.100 tonn av sin kvote på 113.200 tonn. Av den grønlandske kvoten ble 40.000 tonn fisket av færøyske fartøy og 21.000 tonn ble fisket av fartøy fra EU. Som nevnt fisket norske fartøy 80.085 tonn lodde 2000/2001. Samlet fangstkvantum for sesongen blir da 1.070.885 tonn.

Før 1985/86-sesongen fisket norske fartøy kun sommerlodde. Fisket foregikk i fiskerisonen ved Jan Mayen (FJM), inklusive området mellom midtlinjen Jan Mayen - Grønland og delelinjen mellom Grønland og Jan Mayen. I 1985/86-sesongen fisket norske fartøy for første gang både vinter- og sommerlodde i området. I perioden fra 1987 og frem til i dag har norske fartøy i hovedsak fisket i islandsk økonomisk sone (IØS) og Grønlandsk sone (GS). Til orientering er det vedlagt tabell (vedlegg 2) over norske fartøys loddefangster ved Island, Grønland og Jan Mayen fra 1978 til 2000.

Norsk loddefiske 2000/2001

Den vitenskapelige tilråding om totalkvote (TAC) for sesongen 2000/2001 var 1.090.000 tonn, hvorav inntil 650.000 tonn kunne fiskes sommeren/høsten 2000.

Sommerloddefisket ble åpnet 20. juni 2000.

Fisket var fartøykvoteregulert med den begrensning at fisket ville bli stoppet når totalkvoten var oppfisket selv om det enkelte fartøy ikke hadde fisket sin kvote. Faktoren ble fastsatt til 3,8, hvorav det maksimalt kunne fiskes et kvantum som tilsvarte en faktor på 1,5 i IØS. Søndag den 23. juli 2000 var tilgjengelig kvote i IØS beregnet oppfisket, og fisket i denne sonen ble stoppet med umiddelbar virkning.

I følge Fiskeridirektoratets slottsdelstatistikk ble det totalt fisket 80.085 tonn lodde sesongen 2000/2001 av en kvote på 98.570 tonn. På grunn av økningen i TAC på 115.000 sent i sesongen var Norge også berettiget et kvotetillegg på 9.200 tonn. Hele kvantumet på 80.085 tonn ble levert til mel/olje produksjon.

Noen tilleggsopplysninger om loddefisket i 2000/2001:

- Totalt deltok 62 fartøyer i loddefisket av 75 påmeldte.
- Det meste et enkelt norsk fartøy fisket i løpet av loddeseongen var 2.557 tonn tonn.
- Gjennomsnittlig fangst pr. fartøy var 1.292 tonn.

VEDLEGG 2

NORSK FISKE AV SOMMER- OG VINTERLODDE VED JAN MAYEN, GRØNLAND OG ISLAND, 1978-2001.
KVANTUMET ER OPPGITT I 1000 TONN.

ÅR ¹	JAN MAYEN SONEN	OMTVISTET OMRÅDE ²	HERAV I TREKANTEN	GRØNLANDS SONE	ISLANDS SONE	TOTALT SOMMERLODDE ^{3 4}	TOTA VINTERLO
1978	136	18				154	
1979	39	84				123	
1980	43	77	2			122	
1981	89	1				90	
1982							
1983							
1984	93	13				106	
1985	10	183	25			193	
1986	70	80	28			150	
1987	8	74	12			82	
1988		6	5		6	12	
1989		0	0		52	53	
1990	1				21	22	
1991							
1992	1	62	58		2	65	
1993	5			122		127	
1994				14	84	98	
1995					28	28	
1996	45			101	60	206	
1997				78	79	157	
1998				66	22	88	
1999				11	16	27	
2000 2001				39	41	80	
SUM	540	598	130	431	411	1.983	

¹ Det var ikke noe norsk loddefiske i området før 1978.

² Området mellom midtlinjen Jan-Mayen -Grønland og Grønlands 200 mils sone. Haag-dommen av 1993 avklarte dette spørsmålet.

³ Det er kun sommerlodde som er spesifisert nærmere på fangstområde.

⁴ Områdefordelingen er for årene 1978-1995 estimert ved hjelp av Fiskeridirektoratets sluttsettelstatistikk, mens områdefordelingen i 1996-1998 er basert på Norges Sildesalgslags statistikk.

⁵ Vinterloddet foregår i Islandsk økonomiske sone (IØS).

Gullestad sa at det etter utsendelsen av saksdokumentene var fastsatt en norsk kvote på 112.315 tonn. Av dette kan 46.054 tonn fiskes i IØS.

Det var enighet om å foreslå at fartøy med ringnottillatelse gis anledning til å delta i loddefisket ved Island, Grønland og Jan Mayen i 2001/2002.

Gullestad ba deretter om Reguleringsrådets vurdering med hensyn til dato for åpning av fisket.

Ola Olsen foreslo 20. juni.

Gullestad spurte om sildemelindustrien ville være parat til å håndtere en åpning 20. juni.

Moe besvarte dette bekreftende.

Det var etter dette enighet i Reguleringsrådet om å gå inn for 20. juni som åpningsdato.

Gullestad viste til saksdokumentenes forslag om at fartøy som ønsker å delta måtte melde seg på til Norges Sildesalgslag i Harstad senest to dager før dato for åpning av fisket.

Oen ba om en presisering av hva en mente med to dager.

Gullestad sa at Fiskebåtrederne Forbund hadde foreslått en påmeldingsfrist satt til torsdag 14. juni kl. 1200.

Ola Olsen opplyste at det hadde gått ut melding til utøverne om at det ville bli stilt krav om forhåndspåmelding.

Oen foreslo at en kunne utsette en påmeldingsfrist til fredag 15. juni.

Thorvik sa at ved å sette fristen til torsdag ville Fiskeridirektoratet få mulighet til å regne ut kvoten til fredag, og mente derfor at påmelding burde skje senest i løpet av torsdag 14. juni.

Det var etter dette enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at fartøy som ønsker å delta i fisket må melde seg til Norges Sildesalgslag i Harstad innen torsdag 14. juni kl. 2400.

Reguleringsrådet gikk videre inn for at kvotene pr. fartøy blir fordelt etter "universalnøkkelen".

Reguleringsrådet fikk videre inn for fartøyene som i 2000/2001 sesongen tildeles kvoter med overregulering i forbindelse med reguleringen og avviklingen av loddefisket i Islands sone, i Grønlands sone og i Jan Mayen sonen.

Det var enighet om å foreslå at det fastsettes en faktor som begrenser det enkeltes fartøys samlede fiske i alle områder, og en egen faktor som begrenser det enkeltes fartøys fiske i IØS og at Fiskeridirektøren kan endre disse faktorene.

Det var også enighet om forslaget om at Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når totalkvoten er beregnet oppfisket, selv om enkelte fartøy ikke har fisket sin kvote.

Reguleringsrådet gikk også inn for at det kan nyttes faktisk lastekapasitet i fisket, og at kvotene kan oppheves etter 10. august dersom det viser seg nødvendig for å sikre at totalkvoten blir oppfisket.

Ola Olsen sa at det hersket en viss usikkerhet mht. adgang til IØS og lisensiering, og håpet at norske myndigheter til enhver tid har kontroll over eventuelle nye regler om dette, slik at disse vil bli distribuert til flåten.

Fjellstad sa at Fiskeridirektoratet har avklart med Fiskebåtrederne Forbund hvilket regelverk som skal legges til grunn. Fiskeridirektoratet vil imidlertid så snart som mulig rette en henvendelse til Islandske og Grønlandske myndigheter for å bli informert om eventuelle regelendringer.

Oen påpekte at administreringen av utseilings-/innseilingsordningen ville bli bedre dersom Norges Sildesalgslag fikk tilgang på sporingsdata.

Gullestad sa at dette neppe var mulig å få på plass nå, men at han hadde notert seg Norges Sildesalgslags ønske.

Det var etter dette enighet om å foreslå at Norges Sildesalgslag i reguleringsforskriften bemyndiges til å fastsette hvilke tidsrom det enkelte fartøy kan drive fiske etter lodde i IØS, forutsatt at Kystvakten ikke vil være tilstede med eget fartøy i området.

Det var også enighet om at det skal være forbud mot å kaste ut fangst eller avfall av fangst av lodde, og at det skal være forbudt å slippe fangst som er død eller døende.

Reguleringsrådet gikk inn for at Fiskeridirektøren gis hjemmel til å foreta stengning av felt med for stor mengde smålodde.

Endelig var det enighet om å foreslå at Fiskeridirektoratet gis hjemmel til å fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en hensiktsmessig avvikling av fisket.

ORIENTERING OM ERFARINGER FRA ÅRETS KONSUMLODDEREGULERING I BARENTSHAVET.

Gullestad viste til saksdokumentene der det fremkommer:

1. DEN SÆRSKILTE REGULERINGEN AV FISKE TIL PRODUKSJON AV KONSUMLODDE I BARENTSHAVET I 2000 og 2001

1.1 Bakgrunn for konsumregulering av vinterloddefiske i Barentshavet i 2000 og 2001

Som en konsekvens av liten loddebestand var det forbudt å fiske lodde i Barentshavet i perioden 1994-1998. Etter at det internasjonale råd for havforskning (ICES) sin rådgivende komité (ACFM) høsten 1998 anslo bestanden for å være innenfor trygge biologiske grenser, ble det for 1999 enighet mellom Norge og Russland om å åpne for et eksperimentelt fiske etter lodde i Barentshavet innenfor en TAC på 80.000 tonn. I henhold til etablerte fordelingsnøkler ble Norges kvote på 48.000 tonn lodde. På grunn av den lave kvoten ble det innført et generelt konsumpåbud i det norske loddefisket vinteren 1999, noe som blant annet resulterte i gode priser på konsummarkedet. Målt i priser og økonomisk utbytte var 1999-sesongen vurdert som vellykket.

Høsten 1999 ble det fra næringens side uttrykt bekymring over at det i 2000 ville bli produsert for mye konsumlodde, gitt markedets avtakspotensiale og ingen begrensninger på konsumfisket. Signalene fra sentrale japanske aktører var at dersom fangsten/produksjonen ikke ble regulert ville det japanske markedet "kollapse", dvs. det ville bli en sterk reduksjon i prisene. Dette hadde bakgrunn i den japanske lagersituasjonen kombinert med relativt lav etterspørsel, samt at priskurven for dette produktet synes å være bratt fallende når tilbudet går over et visst nivå.

Etter ønske fra næringen fremla Fiskeridirektoratet forslag til konsumregulering på Reguleringsmøtet i desember 1999. Forslagene fikk ikke gjennomslag på Reguleringsrådsmøtet, men det var enighet om at man på et senere tidspunkt kunne foreta en nærmere vurdering av om det skulle innføres konsumbegrensninger i fisket i 2000. På bakgrunn av at det i januar og februar 2000 kom indikasjoner på at konsummarkedet i Japan var enda mer begrenset enn det som ble lagt til grunn i Reguleringsrådsmøtet i desember 1999, la næringen 18. februar 2000 frem et felles forslag til endring av gjeldende regulering. Dette forslaget med ulike modifikasjoner ble drøftet mellom myndigheter og representanter fra næringen. På bakgrunn av dette besluttet Fiskeridepartementet å begrense leveringene av konsumlodde til totalt 50.000 tonn. Produksjon av samfengt lodde (samfengt lodde betyr her usortert, rundfrosset lodde) skulle da holdes utenfor denne konsumbegrensningen. Etter sterke signaler om at reguleringen ble vanskelig å kontrollere og med risiko for at intensjonen bak konsumreguleringen kunne bli svekket når samfengt lodde ble holdt utenfor, bestemte Fiskeridepartementet at også dette produktet skulle inngå i konsumreguleringen. På grunn av at lodderogn utgjorde et helt begrenset kvantum ble dette produktet holdt utenfor konsumreguleringen.

Konsumkvotereguleringen omfattet således alle leveranser til produksjon av rognlodde, fortrinnsvis levert til Japan, samt alle leveranser til konsumproduksjon av samfengt lodde,

fortrinnsvis til Øst-Europa. Derimot ble leveransene av lodde til samfengt produksjon ikke medregnet i konsumkvotereguleringen før den særskilte konsumreguleringen var trådt i kraft, og heller ikke etter at konsumreguleringen ble opphevet.

Også i 2001 ble det innført begrensning på kvantum til produksjon av holodde som hovedsakelig gikk til det japanske markedet. Det ble foreslått i Reguleringsrådsmøtet i desember 2000 at det skulle gjennomføres en konsumkvotebegrensning på rognlodde i loddefisket i Barentshavet i 2001. Konsumreguleringen i 2001 omfattet alle typer lodde som ble produsert for konsumformål herunder rognlodde, samfengt lodde og lodderogn. Til sammenligning ble lodderogn i 2000 holdt utenfor konsumreguleringen.

Myndighetene, på samme måte som næringen, anså det altså som svært viktig å få størst mulig verdiskapning ut av loddefisket. På denne bakgrunn ble det fastsatt en egen forskrift for avvikling av fiske etter lodde til konsumanvendelse, selv om markedsreguleringer av denne type i første rekke må være næringens eget ansvar. Fiskeridepartementet fastsatte samtidig forbud mot å levere fangster til konsum i Norge for utenlandske fartøy.

Både i 2000 og 2001 ble det satt et øvre tak på hvor mye lodde som skulle leveres til konsumproduksjon. Denne konsumkvoten ble så fordelt på gruppene ringnot, kyst og trål etter samme nøkkel som for totalkvoten. Fra Fiskeridirektoratets side har konsumreguleringen krevd tett oppfølging både før og under avviklingen av fisket, også i noen grad etter at konsumreguleringen var opphevet, se eget Vedlegg for en detaljert gjennomgang av konsumreguleringen i 2001.

1.2 Oppnådde førstehåndspriser i perioden 1999-2001

I forkant av 2000-sesongen var det også blant japanske importører og produsenter sterk bekymring for overforsyning av det japanske konsummarkedet. Da konsumkvotebegrensningen for 2000 trådte i kraft, hadde japanerne liten tro på at Norge skulle klare å overholde en slik begrensning. Etter hvert som konsumloddeseongen skred frem gikk det rykter om at rognlodden var av dårlig kvalitet, noe som igjen førte til at japanerne ikke ville kjøpe til den prisen som norske produsenter ønsket. Norske produsenter ble da enige om å stoppe leveringene til Japan og innlede felles prisforhandlinger. Det norske forhandlingsutvalget og japanerne kom ikke til enighet, og etter 5-6 uker ble det åpnet for individuelle salg. Konklusjonen på 2000-sesongen var at norske kjøpere og eksportører fikk betraktelig mindre for rognlodden enn forventet.

For å unngå tilsvarende situasjon i 2001 inngikk norske produsenter/eksportører og japanske importører en prisklausul før konsumloddeseongen i 2001 startet. Denne klausulen innebar at prisene skulle bli regulert opp med 1,00 kr/kg dersom holoddekvantumet ble mindre enn 23.000 tonn produsert mengde. Tilsvarende skulle prisen reguleres ned med 1,00 kr/kg dersom holoddekvantumet ble større enn 23.000 tonn lodde produsert mengde. Norges Sildesalgslag og Fiskerinæringens Landsforening mente at det innenfor 45.000 tonn lodde rund vekt ville kunne bli produsert 20.000 tonn lodde produktvekt. Norges Fiskarlag sluttet seg skriftlig til forslaget og det ble forskriftsfestet at det skulle maksimalt fiskes 45.000 tonn lodde til konsumproduksjon i 2001 så lenge konsumreguleringen gjaldt. I følge Eksportutvalget for Fisk's månedsstatistikk for april 2001 er det i perioden 1. januar 2001 og til og med 30. april 2001 eksportert 18.946 tonn lodde til Japan til en gjennomsnittspris på 9,01 kr/kg. Til sammenligning ble det i samme periode

i 2000 eksportert 3.192 tonn til Japan. Det begrensede kvantumet i denne perioden i 2000 skyldtes manglende enighet mellom norske eksportører og japanske importører.

Tabell 1 på neste side viser utviklingen i fangstkvantum (tonn) og gjennomsnittspris (kr/kg) til fisker i perioden 1999–2001 fordelt på de ulike anvendelsene.

Tabell 1 Lodde i Barentshavet – fangstkvantum og førstehåndspriser (løpende)

	Kvantum (tonn)			Gjennomsnittspriser i NOK		
	1999	2000	2001*	1999	2000	2001*
Rognlodde						
Ordinære norske kjøpere	30 200	31 500	36 200	3,07	3,11	3,50
Sjølprodusenter	13 900	15 400	4 500	5,18	4,13	4,34
Samfengt						
Ordinære norske kjøpere	300	19 300	83 000	1,14	1,03	1,22
Sjølprodusenter	+	600	2 500	3,15	1,61	2,93
Lodderogn						
Ordinære norske kjøpere	800	4 100	2 800	1,10	1,03	1,06
Sjølprodusenter	-	4 100	2 000	-	1,52	1,22
Mel- og oljeanvendelse¹	11 700	211 100	241 500	0,44	0,52	0,62

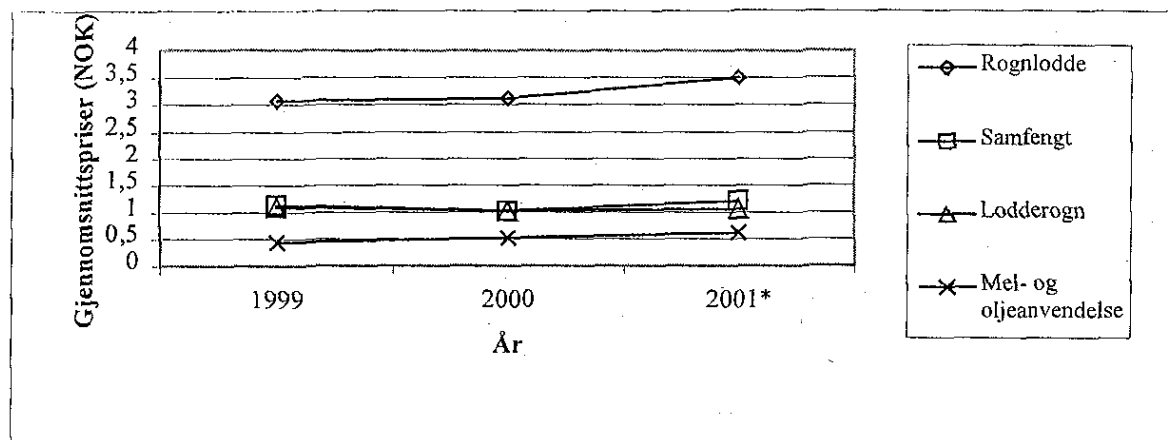
Kilde: Norges Sildesalgslag

* foreløpige tall – sluttsettene fra alle sjølprodusentene er ennå ikke kommet inn

¹ inkluderer faks og utkast fra sjølprodusenter som er registrert dobbelt.

1.3 Vurdering av konsumreguleringen i 2000 og 2001

Figur 1 nedenfor viser endringene i gjennomsnittsprisene på lodde for de ulike anvendelsene til de ordinære kjøperne i årene 1999-2001

Figur 1 Lodde i Barentshavet. Gjennomsnittspriser i årene 1999-2001, anvendelse.

Figuren viser en økning i gjennomsnittsprisene for rognlodde hvert år. For lodderogn og samfengt gikk gjennomsnittsprisen ned i 2000 for så å stige i 2001. Økonomisk sett har mange i næringen karakterisert konsumreguleringen som vellykket. Det blir ment at fiskerne utvilsomt har fått bedre priser under konsumreguleringen enn hva som hadde vært tilfelle uten denne reguleringen. Representanter for Norges Sildesalgslag har ved flere anledninger uttalt at fiskerne i hovedsak er godt fornøyde med det økonomiske utbyttet ved årets regulering. Årsaken til prisøkningen er ikke entydig. Mange faktorer kan være med på å forklare oppgangen; den

norske konsumreguleringen, dårlig loddefiske på Island, lagrene i Japan har ligget på samme nivå, generell prisoppgang på mange fiskeslag m.fl.

Industriens viktigste effekt av konsumreguleringen er sikkerhet rundt prisene. Industrien har forskjellige holdninger til reguleringen alt etter geografi og strategi. Det er kommet signaler om at mange bedrifter i Nord-Norge vil se det som et stort tap dersom konsumreguleringen ikke blir videreført. Mange bedrifter har investert store verdier i oppgradering av anleggene sine for å kunne produsere rognlodde, og er avhengig av gode priser for å opprettholde en lønnsom drift. Anlegg på Vestlandet er på grunn av avstanden til loddefeltene i større grad interessert i samfengt lodde og blir begrenset av konsumreguleringen når denne trer i kraft.

Som nevnt ovenfor er det flere faktorer, ikke bare konsumreguleringen, som kan ha medvirket til jevnt over gode priser. I tillegg til de markedsmessige forhold kan det også stilles spørsmål ved, spesielt i 2000, i hvor stor grad konsumreguleringen begrenset tilførselen til markedet. I 2000 ble konsumfisket åpnet 2. mars. Ringnotgruppens fiske etter konsum ble stoppet 30. mars 2000. Trål- og kystgruppens konsumkvote ble ikke oppfisket da lodden etter hvert ikke var tilgjengelig for fiske til konsum. Konsumsesongen var preget av dårlig vær, etter hvert mye åte, samt rask modning av rognen. Mange fangster ble avvist pga. at rognmodningen var kommet for langt. I 2001 ble konsumreguleringen innført 6. mars. Kyst- og trålgruppens konsumfiske ble stoppet fredag 16. mars, mens ringnotgruppens konsumfiske ble stoppet 17. mars. I 2001 var det mye godt vær i den perioden konsumfisket foregikk. Konsumfisket startet på vestsiden av Finnmark. I begynnelsen var fartøyene plaget med for høyt åteinhold i lodden, noe som gjorde at mange fangster ble avvist. Etter hvert avtok dette problemet og fartøyene fisket både på vest- og østsiden av Finnmark. På slutten av konsumsesongen ble fangster avvist på grunn av for høy rognmodning.

2 KONSUMREGULERINGEN I KOMMENDE ÅR - ANSVAR FOR AVVIKLINGEN AV EN EVENTUELL KONSUMREGULERING

Som vist i punktene 1.2 og 1.3 har fiskerne oppnådd gode priser de siste tre sesongene, dette er spesielt tilfelle for rognlodde. Vurderingen i næringen synes også å være at en særskilt konsumregulering i 2000 og 2001 har bidratt til en høy verdiskapning. Myndighetene har til tross for at konsumregulering må anses som et markedsanliggende, spilt en aktiv rolle. Dersom konsumreguleringen skal videreføres i 2002, vil det være en anledning for organisasjonene på sjø- og landsiden å ta en mer sentral rolle, også i selve avviklingen av en slik konsumregulering. En slik ordning vil også synes rimelig på bakgrunn av at det er aktørene i næringen som har den beste markedskunnskap.

Gitt at næringen i større grad skal stå for avviklingen av konsumfisket, vil administrasjonen i Norges Sildesalgslag være den mest sentrale aktøren i kraft av sin myndighet etter Råfiskloven og sitt praktiske virke som salgsorganisasjon. Norges Sildesalgslag har allerede i dag hjemler som gir reguleringsmessige muligheter, blant annet gjennom Råfisklovens § 6. Norges Sildesalgslag er videre gjennom Råfiskloven pålagt kontrollansvar, herunder kontrollere at fiskemottakers registreringer om mottatt råstoff er korrekt. Laget har som førstehåndsomsetter av pelagiske fiskeslag den best tilgjengelige oppdaterte fangststatistikk, en døgnbemannet organisasjon, samt tett kontakt med fiskeflåten og landsiden. Alle disse elementene er viktige med hensyn til gjennomføringen av en vellykket konsumregulering.

Fiskerinæringens Landsforening, som representant for mange av kjøperne, må kunne forventes å ha en aktiv rolle når det gjelder kjøpernes interesser knyttet til den felles målsetting, herunder innspill i forbindelse med fastsettelse og endringer av reguleringen.

På fartøysiden vil Norges Fiskarlag og Sør-Norges Trålerlag inneha en sentral rolle som representanter for sine medlemmer i beslutninger som omfatter blant annet kvotefastsettelse og eventuelle refordelinger.

Fiskerimyndighetens rolle vil således etter Fiskeridirektørens oppfatning begrense seg til å fastsette en særlig kvote for konsumformål, herunder totalkvote, gruppe- og individuelle kvoter, samt stoppe konsumfisket når kvoten er beregnet oppfisket. Fiskerimyndighetene vil videre måtte gjennomføre eventuelle endringer av de individuelle kvotene. Dette bør etter Fiskeridirektoratets oppfatning gjennomføres i forskrifts form. Det ligger imidlertid i sakens natur at kvotens størrelse, eventuell refordeling og stopp i fisket bør fastsettes etter innspill fra næringen. Fiskeridirektøren vil således i denne sammenhengen ikke ha et eget utredningsansvar for disse spørsmålene.

Når det gjelder fastsettelse av kvoter på fartøynivå, herunder overreguleringsgrad og refordelinger, vil interessekonflikter både internt i en gruppe og mellom grupper lett komme til uttrykk. En forutsetter at disse ulike grupper må bli representert på en slik måte at det vil bli mulig for Norges Sildesalgslag i samråd med organisasjonene i næringen, å foreta de nødvendige endringer av reguleringsopplegget.

Fiskeridirektøren går inn for at næringsorganisasjonene i fremtiden skal ta et større ansvar for selve avviklingen av en eventuell konsumregulering. Fiskeridirektøren ønsker med dette notatet synspunkter på om konsumreguleringen bør videreføres i 2002, og om hvordan organisasjonene i næringen kan gis større myndighet i selve avviklingen av en slik regulering.

VEDLEGG

KONSUMREGULERINGEN I 2001

Fremstillingen nedenfor er i stor grad stikkordsmessig. Formålet med en slik detaljert gjennomgang er å vise hvor sammensatt konsumreguleringen er, og følgelig arbeidskrevende for de ulike aktørene både i næringsorganisasjonene og forvaltningen.

Sentrale parter i konsumkvotereguleringen

- Myndighetene
 - Fiskeridepartementet
 - Fiskeridirektoratet

- Organisasjoner, herunder:
 - Norges Sildesalgslag
 - Fiskerinæringens Landsforening
 - Norges Fiskarlag: Fiskebåtredernes Forbund, lokallag
 - Sør-Norges Trålerlag

Produkt omfattet av konsumreguleringen

Av kontrollmessige årsaker omfattet begrensningen i 2001 all lodde levert til konsumformål, herunder leveranser til samfengt produksjon og eventuelle leveranser til lodderognproduksjon i den perioden konsumkvotereguleringen gjaldt.

- Rognlodde (sortert holodde – marked: hovedsakelig Japan)
- Faks (sortert hanlodde – nytt av året – marked: hovedsakelig Japan)
- lodderogn
- samfengt lodde (rundfrosset, usortert lodde – marked: hovedsakelig Øst-Europa)

Det er økende interesse for å fryse samfengt lodde for eksport til Øst-Europa. I 1999 ble det ifølge Norges Sildesalgslag levert 300 tonn lodde til samfengt, i 2001 ble det levert 83.000 tonn lodde til samme anvendelse. Både fiskere og produsenter opplever det som et problem at denne type produksjon av kontrollhensyn kommer inn under konsumkvotereguleringen når denne trår i kraft. Fartøy som er ferdige med konsumkvoten, må levere loddefangstene til oppmaling til langt dårligere priser enn hva de ville ha fått til samfengt.

Gjennomføringen av konsumreguleringen i 2001

Nedenfor er hovedpunktene i gjennomføringen av konsumreguleringen i 2001 og ansvarsfordelingen skissert opp. I bunnen av konsumreguleringen i 2001 lå reguleringsforskriften fastsatt av Fiskeridepartementet.

Før iverksettelsen av konsumreguleringen

- Påmelding – Norges Sildesalgslag laget og oversendte lister til Fiskeridirektoratet
- Innføring av forbud for fartøy utenfor EU-/EØS-samarbeidet å lande konsumlodde i perioden 1. februar 2001 til 1. mai 2001 - Fiskeridepartementet
- Dispensasjon fra siste påmeldingsdato – Norges Sildesalgslag
- Fastsetting av konsumkvoter for de ulike flåtegruppene – Fiskeridirektoratet foretok vurderinger på bakgrunn av påmeldingslister, anbefalinger fra de ulike flåtegruppenes organisasjoner og egne vurderinger.
- Oppfølging av fisket dvs. analyser av prøver fra fangster for å kartlegge loddas modningsgrad - inspektører fra Fiskeridirektoratet og Norges Sildesalgslag.
- Iverksettelse av konsumregulering – Fiskeridirektoratet i nært samarbeid med Norges Sildesalgslag og Fiskerinæringens Landsforening.

Under konsumreguleringen

- Prisregulerende tiltak – Norges Sildesalgslag innførte samme minstepriser for all lodde til konsum tilsvarende minsteprisene for rognlodde. Dette ble gjort for å motvirke muligheten for konsumleveranser utover fastsatt kvantum.
- Siste utseilingsdato – Norges Sildesalgslag utarbeidet lister og oversendte disse til Fiskeridirektoratet
- Refordeling – Fiskeridirektoratet foretok refordelinger med bakgrunn i lister (se punktet ovenfor) fra Norges Sildesalgslag, anbefalinger fra faglagene, modningsgrad, vær og værutsikter, fangstrater, Kystvakten, antall fartøy på feltet osv. Oppfølging og refordeling innad de ulike flåtegruppene - Fiskeridirektoratet
- Stopp av konsumfisket for de forskjellige flåtegruppene – Fiskeridirektoratet foretok vurderinger og gjennomførte stopp på bakgrunn av fangstopplysninger fra Norges Sildesalgslag, Kystvaktfartøy på feltet, værmeldinger, døgnrater osv.
- Opphevelse av konsumreguleringen - Fiskeridirektoratet opphevet konsumreguleringen med bakgrunn i anbefalinger fra Fiskerinæringens Landsforening, Norges Sildesalgslag og næringen forøvrig.

Etter opphevelse av konsumreguleringen

- Kontrollvirksomhet for å hindre omgåelser av regelverket mht. sortering av lodde etter at konsumreguleringen var opphevet - Norges Sildesalgslag

Problemer i avviklingen av konsumfisket

På grunn av faktorer som kortvarig konsumloddesepong, små gruppekvoter, godt overregulerte konsumkvoter, mange deltagende fartøy, prisklausul med Japan osv. var dette fiskeriet svært vanskelig å regulere. Nedenfor er de viktigste punktene som gikk "galt" under årets konsumkvoteregulering listet opp.

Før iverksettelsen av konsumreguleringen

- Åpningsdato – Forskriften inneholdt ingen anvendelsesbegrensninger

⇒ Norges Sildesalgslag anbefalte i forkant av konsumreguleringen at konsumfisket skulle åpnes når loddas rognprosent passerte 13. Norges Sildesalgslag forutsatte imidlertid at åpningen ble

vurdert fortløpende gjennom en tett dialog mellom Norges Sildesalgslag og Fiskerinæringens Landsforening på den ene siden og Fiskeridirektoratet på den andre siden. Fiskeridirektoratet hadde løpende kontakt med Norges Sildesalgslag vedrørende iverksettelsen av konsumkvotebegrensningen etter hvert som loddas modningsgrad passerte 13%. Imidlertid ville en tidlig iverksettelse av konsumkvotebegrensningen medføre et stopp i loddeleveransene til samfengt anvendelse. Fiskeridirektoratet ble derfor rådet til å vente med å sette reguleringen i verk før klarsignal fra næringen. Ettermiddagen før konsumreguleringen ble satt i verk ble de første fangstene solgt til sortering. Disse fangstene skulle da komme i tillegg til konsumreguleringen. Fiskerinæringens Landsforening var bekymret for at dette kvantumet kunne "velte" konsumreguleringen og anbefalte derfor at kvantumet på ca. 2.200 tonn ble belastet konsumkvoten på 45.000 tonn. Fiskeridirektoratet hadde ingen motforestillinger til dette og Næringsorganisasjonene ble bedt om synspunkter med det resultat at dette kvantumet ble belastet konsumkvoten på 45.000 tonn. Den gruppevise kvoten ble opprettholdt, dvs. fartøy som deltok i konsumfisket før åpningen fikk sine fangster belastet sine respektive gruppekvoter.

- Stopp i trålgruppens fiske etter konsum

⇒ Fiskeridirektoratet stoppet trålergruppens konsumfiske etter lodde. På grunn av stort avvik mellom innmeldt og sluttseddelført kvantum ble konsumfisket gjenåpnet på et begrenset kvantum.

I avviklingen av fisket baserte Fiskeridirektoratet mange av sine beregninger på statistikk fra Norges Sildesalgslag. I det korte og intensive loddefisket er det vanskelig for Norges Sildesalgslag å være ajourført når det gjelder bearbeiding av sluttsedler. Det tar tid fra fangsten blir innmeldt til sluttseddelen endelig når Norges Sildesalgslag. Først når Norges Sildesalgslag får sluttseddelen, kan den legges inn i lagets database og innmeldt kvantum bli erstattet med avregnet kvantum. Siden et stort antall fartøy deltok i dette fisket, krevde ajourføringen stor arbeidsinnsats.

I perioder der fartøyer blir avvist som følge av åte- eller modningsgradproblematikk, vil det ta tid før dette blir registrert i statistikken til Norges Sildesalgslag. I et fiskeri, som ved refordelinger og eventuelt ved stopp av fiske for de ulike flåtegruppene, følges fra time til time må Fiskeridirektoratet forholde seg til den best oppdaterte statistikken. I loddefisket i 2001 var det et stort press fra næringen om at konsumkvantumet på 45.000 tonn lodde ikke ble oversteget, da dette kunne medføre et prisfall for kjøperne på 1,00 kr pr kg. Denne prisen var forutsetningen til at kjøperne ville by høy pris til fisker.

Etter opphevelse av konsumreguleringen:

- Kontroll for å hindre sortering av lodde

⇒ Norges Sildesalgslag oppdaget gjennom kontroll at anlegg kjøpte loddefangster til samfengtpriser, men sorterte og solgte de samme fangstene til Japan. Fiskeridirektoratet hadde før opphevelsen av konsumreguleringen informert om at myndighetene ikke kunne prioritere kontroll av denne type aktiviteter.

- Utenlandske landinger av ferdigprodusert vare etter at konsumreguleringen var opphevet.

⇒ i 2001 var det et tilfelle av landing fra utenlandsk fartøy etter at konsumreguleringen var opphevet. Denne fangsten ble imidlertid stoppet av andre årsaker, men kunne ha havnet på norsk eksportstatistikk og spolert prisavtalen næringen hadde med japanske eksportører. Dersom konsumkvotebegrensningen skal videreføres i 2002, må denne problemstillingen vurderes særskilt.

Gullestad understreket at årets konsumlodderegulering hadde vært en ressurskrevende oppgave, og at han hadde god samvittighet for måten oppgaven var løst på. Han sa at næringen nå må ta stilling til om man skal videreføre denne type regulering, og hvem som eventuelt skal delta i arbeidet. Han viste til at dette er et fiskeri der næringen har et større ansvar gjennomføringen av reguleringer, og dette er et egnet område for utprøving av co-management, dvs. at Norges Sildesalgslag og FNL får større adgang til å ta ansvar og avgjørelser underveis i fisket.

Ola Olsen sa at gjennomføringen av reguleringen av fisket denne sesongen hadde vært godt fungerende, og roste Fiskeridirektoratet og Norges Sildesalgslag for dette. Han var i utgangspunktet skeptisk til at myndighetene skal gripe inn i markedet med reguleringer. Han sa videre at dersom man skulle holde på en regulering, var det trolig stemning i næringen for å gi Norges Sildesalgslag adgang til å foreta operative grep, slik at Fiskeridirektoratet avlastes noe.

Paulsen ga uttrykk for at han mente det var riktig at næringen tar ansvar på dette området.

Oen sa han var glad for denne holdningen i Reguleringsrådet. Han var dog usikker på hvilke oppgaver en ser for seg overført til næringen. Han sa videre at Norges Sildesalgslag er beredt til å overta oppgaver knyttet til konsumreguleringene, og at andre reguleringsoppgaver som for eksempel faktorfastsettelse og refordeling er arbeid Norges Sildesalgslag i større grad kan bistå med i fremtiden. Han understreket imidlertid at en slik utvikling vil kunne kreve regelendringer.

Gullestad sa at mye ennå er uavklart på dette området, men at det er viktig å få fastslått at næringen ikke er uenig i at noen oppgaver overføres til næringen. I neste omgang må en avklare hvilke formelle endringer det vil være nødvendig å gjøre for å oppnå dette. Han understreket at en utvikling som skissert av Oen vil medføre store utfordringer for Norges Sildesalgslag, fordi det vil innebære at salgslaget må treffe en del upopulære avgjørelser. Han sa avslutningsvis at dette er en prosess som krever modning, og at det er lettest å gjøre de første utprøvinger innenfor sildesektoren, fordi en her bare har ett salgslag.

Larsen sa at han gikk ut fra at hvis salgslagene skulle gis adgang til å fastsette kvoter, måtte det eventuelt skje i samråd med næringen for øvrig.

Gullestad bekreftet dette.

SAK 6/01

EVENTUELT.

Gullestad ga ordet til Ingolf Røttingen for en orientering vedrørende de pelagiske fiskebestandene.

Røttingen sa at anbefalingene fra ACFM bygger på to hovedhensyn, nemlig ønsket om en bærekraftig utvikling og en føre-vår-tilnærming.

Når det gjelder NVG-sild, har kyststatene blitt enig om en langsiktig forvaltningsstrategi, samt en fordelingsnøkkel hvorefter Norges andel av bestanden er 57%. ICES har funnet den langsiktige beskatningsstrategien å være i samsvar med føre-vår-prinsippet. Bestanden anses for å være innenfor sikre grenser, og ICES forventer en økning i gytebestanden kommende år. ICES sitt forvaltningsråd for 2002 er således at den vedtatte forvaltningsplanen følges.

Wold spurte om det ikke var slik at forskerne i fjor hadde regnet med en nedgang.

Røttingen bekreftet dette, men sa at en nå var mer optimistisk på grunn av nye russiske estimat som var gjort.

Han sa videre at kyststatene (EU og Norge) også for Nordsjøsild har vedtatt en langsiktig beskatningsstrategi, herunder en konkret gjenoppbyggingsstrategi. Det siste i motsetning til for NVG-silden, der man bare har vedtatt at man skal gjenoppbygge, men ikke vedtatt hvordan dettes skal gjøres. ICES vurderer både beskatningsstrategien og gjenoppbyggingsplanen for å være i samsvar med føre-vår-prinsippet. Bestanden er imidlertid utenfor sikre biologiske rammer. Gytebestanden er nå på B lim-nivå, men en forventer en økning i denne. ICES sitt forvaltningsråd er at kvoter settes innenfor den vedtatte gjenoppbyggingsplan, noe som i praksis vil si at kvoter for 2002 settes som i 2001.

Når det gjelder kolmule, har det de senere år vært en økning i fisket. Statene som deltar i fisket er ikke enige om en beskatningsstrategi. ICES anser bestanden for å ligge utenfor sikre grenser, og anbefaler at fisket stoppes inntil det foreligger en plan for forvaltning og gjenoppbygging av bestanden.

Wold spurte om islandske fiskere, som har økt sitt kolmulefiske, fisker på samme bestand som norske fiskere.

Røttingen sa at dette nok var tilfellet da kolmulebestanden behandles som en bestand i forvaltningssammenheng.

Gullestad spurte om det kunne være forsvarlig å fiske neste år dersom man ble enig om et forvaltningsregime.

Røttingen besvarte dette bekreftende under forutsetning av at planen av ACFM blir funnet å være i samsvar med de krav som stilles ut fra prinsippene om bærekraftig utvikling og føre-vår-tilnærming.

Når det gjaldt lodde ved Jan Mayen og Island, var TAC forut for sesongen 2000/2001 satt til 975.000 tonn. Dette tallet ble i februar 2001 justert til 1.110.000 tonn. Kyststatene har vedtatt en forvaltningsplan for bestanden og kommet til enighet om en fordeling av TAC. ICES har funnet forvaltningsplanen å være i samsvar med føre-vår-prinsippet, og anbefaler at denne følges.

Gullestad ga deretter ordet til Kjell Nedreaas for en orientering om ACFM's anbefalinger vedrørende torsk.

Nedreaas viste først til at de historiske verdiene for gytebestanden, som er en del av grunnlaget for å sette referansepunkter, nå var blitt revidert. For å kunne analysere de nye dataene mer inngående, hadde imidlertid ICES foreløpig valgt å beholde de gamle referansepunktene.

Han sa deretter at forskerne så en dreining mot at torsken ble tidligere kjønnsmoden, og viste til at halvparten av torsken nå blir kjønnsmoden som 6 – 7-åringer. Tidligere hadde en beregnet at halvparten av torsken ble kjønnsmoden som 10 – 11-åringer. Han sa at forskerne ser på dette som en negativ utvikling, idet kvaliteten på "gyteproduktet" er dårligere for de yngre årsklassene.

Når det gjaldt gytebestandens størrelse, sa han at forskerne nå ser en liten forbedring. Dette på grunn av 4 – 7-årsklassene. Han sa videre at det haster med å komme ned i beskatningsgrad, slik at disse årsklassene får anledning til å gyte. Årsklassene etter dette, særlig 2-åringene, er svært dårlige.

Album spurte om det står bedre til med torskebestanden enn antatt ved kvoteanbefalingen for 2001.

Nedreaas svarte at det gikk dårligere enn forventet, og viste til at gytebestanden var nedjustert i forhold til i fjor. Han sa videre at en snarest bør komme ned på en fiskedødelighet på 0,42. Dersom en i 2003 skal ha en gytebestand på 500 000 tonn, må kvoten for 2002 reduseres til 181 000 tonn.

Wold viste til at Russland ikke er villig til å øke minstemålet, og spurte om russiske forskere er enige i at det blir tatt for mye småfisk.

Nedreaas svarte at det var enighet om at bestkatningsmønsteret bør endres.

Når det gjaldt økning av minstemålet, sa Gullestad at Norge og Russland har et forskjellig ståsted, og at en må komme frem til et kompromiss som begge parter kan leve med. Russerne argumenterer først og fremst med at økt minstemål, vil medføre at det blir landet mindre torsk i Russland. Videre vil russerne bli prisgitt norske reguleringer, med blant annet trålfrie soner og stengte felt.

Album spurte om Nedreaas kunne si noe om trenden for fiskedødeligheten for 3 – 4-åringene.

Nedreaas svarte at trenden var den samme som for de øvrige årsklassene.

Album spurte deretter hva som var Norges målsetting når det gjaldt å få økt minstemålet.

Gullestad svarte at en først og fremst er opptatt av å øke maskevidden i russisk sone. Det hjelper lite å øke minstemålet i områder hvor fisken er stor.

Remøy spurte hvor mye som kan høstes over tid uten at forskerne skal komme med anbefalinger om kraftige kutt.

Nedreaas svarte at det avhenger av beskatningsmønsteret. Han sa videre at det ikke blir en reell diskusjon angående dette spørsmålet før en kommer over de kritiske grenser.

Arntzen mente at lovlig innblanding av småtorsk i loddefisket kunne utgjøre et betydelig kvantum.

Gullestad viste til at en har hjemmel til å stenge felt på grunn av for stor innblanding av småfisk. Han hadde for øvrig ikke inntrykk av at det var særlig stor innblanding av småtorsk i loddefisket.

Eriksen mente at fiskedødeligheten må ned, og at en derfor må fiske lite i en periode. Han sa videre at også fiskerlaget må være villig til å gå med på dette.

Gullestad sa at den store utfordringen her ligger i at norsk-arktisk torsk er en bestand som forvaltes i samarbeid med Russland.

Wold viste til at TAC er fastsatt for 3 år, og spurte om en er på farlige veier dersom den fastsatte TAC på 395.000 tonn opprettholdes i 2002.

Gullestad sa at bestandssituasjonen er verre enn antatt da kvoten ble fastsatt, og at en sett i lys av dette er på farlige veier dersom kvoten opprettholdes.

Eriksen etterlyste en gjenoppbyggingsplan for norsk kysttorsk.

Gullestad sa at kysttorsk forvaltes sammen med norsk-arktisk torsk.

Han satte deretter sluttstrek for diskusjonen.